

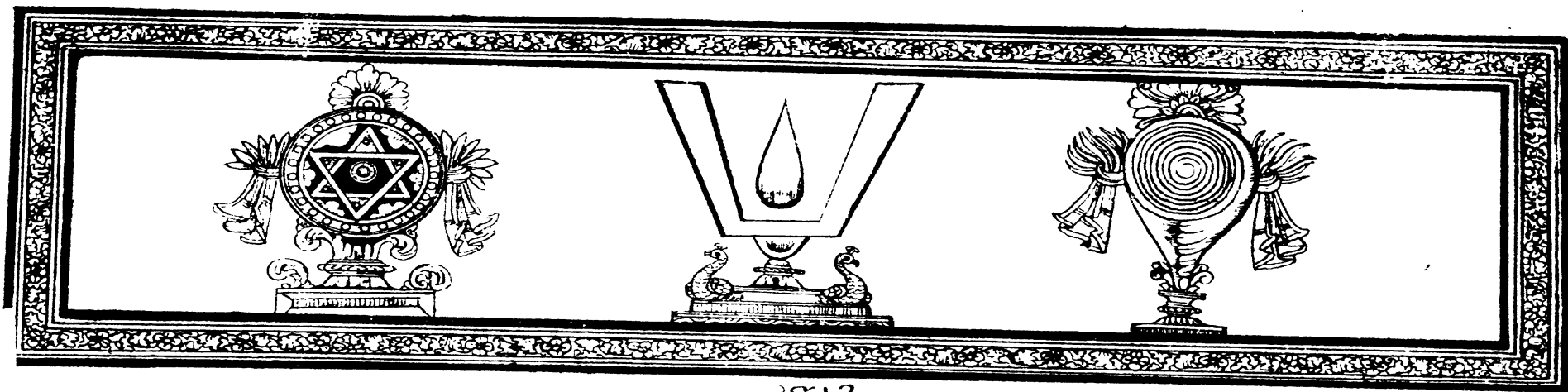
S/D

294° 5512

S253 H

Pl. no. C8C57

श्रीमतेरामानुजाय नमः॥ अथ नारायणसारसंग्रहप्रारभ्यते॥ श्रीरक्त

3813

श्रीमतेरामानुजाय नमः ॥ ॥ शुक्लांबरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजं । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ १ ॥ यस्य हिर-
दवक्राद्याः पारिषद्याः परःशतम् ॥ विघ्ननिघ्नं तिसततं विश्वक्सेत्रं तमाश्रये ॥ १ ॥ बकुलाभरणं वंदे जगदाभरणं सुनिम् ॥ यः श्रुतेरु-
त्तरं भागं चक्रे द्राविडभाषया ॥ ३ ॥ श्रीरंगमंगलमहोत्सवचर्द्धनाय वेद्यंतपांथपरमार्थसमर्थनाय ॥ केकर्यलक्षणाविलक्षणा-
मोक्षलक्ष्यैरामानुजां विजयते यतिराजराजः ॥ ४ ॥ यस्यांघ्रिपद्मशरणागतानां संसारसिंधो स्तरणो कपोतम् ॥ दयानिधिं देहभृ-
तां शरण्यं श्रीकृष्णमार्ग्यशरणां प्रपद्ये ॥ ५ ॥ वेदे रामायणे चैव भारते भरतर्षभ ॥ आदौ मध्ये तथा चांतं हरिः सर्वत्र गीयते ॥ ६ ॥ श्रुति-
स्मृतीतिहासेभ्यः पुराणंधर्मसंहिताम् ॥ सर्वतः सारमादाय षट्पदः कुसुमेर्यथा ॥ ७ ॥ ॥ पाद्ये ॥ ॥ वैष्णवनारदीयंच त-
थाभागवतं शतभम् ॥ गारुडंच तथा पाद्यं चाराहं शतभदर्शने ॥ षडेनानि पुराणानि सात्विकानि मतानि मे ॥ ८ ॥ ॥ पद्योत्तररवंडे ॥
ब्रह्मांडं ब्रह्मवैवर्तं मार्कंडेयं तथैव च ॥ भविष्यं वामनं ब्राह्मणं राजसानि निबोध मे ॥ ९ ॥ मात्स्यं कौर्म्यं तथा लैंगं शैवं स्कंदं तथैव च ॥
आग्नेयं च षडेतानि तामरगानि निबोध मे ॥ १० ॥ तथैव स्मृतयः प्रोक्ताः कृषिभिस्त्रिगुणान्विताः ॥ सात्विकाराजसाश्चैव तामसाः शत-
भदर्शने ॥ ११ ॥ वासिष्ठं चैव हारीतं व्यासं पाराशरं तथा ॥ भारद्वाजं काश्यपं च सात्विकामोक्षदाः शतभाः ॥ १२ ॥ वामनेयाश्च बल्यया-
च आत्रेयांश्च क्षयमेव च ॥ कात्यायनं वैष्णवं च राजसाः स्वर्गदाः शतभाः ॥ १३ ॥ गौतमं बार्हस्पत्यं च सांवर्तं च यमस्मृतम् ॥ सार्वभौ-
शनसं देवितामसानिरयप्रदाः ॥ १४ ॥ सात्विकामोक्षदाः प्रोक्ताः राजसाः स्वर्गदाः शतभाः ॥ तथैव तामसा देविनिरयप्राप्तिहेतवाः

॥१५॥ सात्विकानां पुराणानां स्मृतीनां चैव सर्वशः ॥ श्रीवैष्णवहितार्थाय क्रियते सारसंग्रहः ॥१६॥ ॥ वैष्णवं नाम तदुक्तं पादौ ॥
ये कंदलग्नतुलसीनलिनाक्षमालाये बाहुमूलपरिचिह्नितशंखचक्राः ॥ ये चाललाटफलके लसदूर्ध्वपुंड्रास्ते वैष्णवा भवन्मा-
शुपवित्रयन्ति ॥१७॥ वैष्णवा द्विविधा प्रोक्ता बाल्याभ्यन्तरतस्तथा ॥ बाल्यास्तु शंखचक्राभ्यां मुतरावीते रागतः ॥१८॥ ॥ पारा-
शरस्मृतौ ॥ ॥ आद्यं तु शंखचक्रादिधारणं वैष्णवं स्मृतम् ॥ पुंड्रं नाम क्रियाचैव मंत्रं चैवार्चनं हरेः ॥ संस्काराः पंचकर्तव्या ब्राह्म-
णस्य विधानतः ॥ विधिना शंखचक्रादिधारयेदूर्ध्वपुंड्रकं ॥ ॥ अत्र चक्रधारणे प्रमाणानि लिख्यन्ते ॥ ॥ तत्रादौ श्रुतिः ॥
पवित्रं ते विततं ब्रह्मणस्पते प्रभुर्गात्राणि पर्येषि विश्वतः ॥ अतस्तनुर्नतदामो अश्नते श्रुता स इह हंतस्तत्समासत इति श्रुतेः ॥
देवा वो ये रिध्यते न बाहुना रुदशनेन प्रयतमानो लोकसृष्टिं वितन्वन्ति ब्राह्मणास्त इहन्ति ॥ अग्निना वेतसं हि भुजे धार्यं कूर्ध्वपुंड्र-
मालिरवेत् ॥ तस्माद्द्विररवं भवति न पुनरागमनमेति ब्रह्मणः सायुज्यं सलोकतामाप्नोति इति शतपथब्राह्मणे सामवेदे मे वावरुण-
शारवायाम् ॥ पवित्रमित्यग्नि अग्निर्वै स हस्वारः ॥ सहस्वारो नेमिर्नेमिना तप्ततनुः ब्रह्मणः सायुज्यं सलोकतामाप्नोति ॥ ॥ अथ-
र्वणी ॥ ॥ चक्रं बिभर्ति वपुषा भित्तं बलं देवानां भित्तस्य विष्णोः ॥ स एति नाकदुरितान् विधूय प्रयाति यद्यतयो वीतरागाः ॥ एभि-
र्वयमुक्तं क्रमस्य चिह्नैरंकितालोके सुभगा भवामः ॥ तद्विष्णोः परमं पदं योगच्छांतिं लोच्छिताः ॥ चक्रमादायाग्नौ प्रतप्य ब्राह्मण-
स्योत्तरे बाहौ धारयेत् ॥ ॥ बृहदारण्यके ॥ ॥ निचिक्षेप रुचर्णं मभिद्यमानं मध्ये बाहुमदधत्त बर्शन् विष्णोरिदं भूरिदं भू-

रितेजःप्रधर्षनिदिवानक्तंविभृयस्तज्जनास बह्वर्चेषुबाह्वलसंहितायाम् प्रतेविष्णोरब्जचक्रेपवित्रेजन्मांभोधितर्तवेचर्षणीन्द्राः मूले
 बाह्वोर्दधतेन्येपुराणालिङ्गान्यङ्गेतावकान्यर्पयन्ति आथर्वणे अग्निनावैहोतारःचक्रं पांचजन्यंस्ततमौहिकजोधारयेत् आत्महितमाच-
 रेत् आचार्यायसन्मुखंप्रपद्येत् तस्माद्देवैकुण्डोभवातिनपुनरागमनमेति सायुज्यं सालोक्यतामाप्नोति चरणंपवित्रं विततं पुराणभित्तिर-
 भ्यस्तु धितां दधात्वित्यंतं आपस्तम्भशारवायांकाठके नारदपंचरात्रे सौवर्णराजतंताम्रंकांस्यमायसमेवच॥ चक्रं कृत्वा तु मेधा-
 वीधारयेद्देविचक्षणाः द्वादशारंतुषट्कोणंवल्यत्रयसंयुतम् हरेःस्तददर्शनंनित्यंधारयेत्तद्विचक्षणाः ब्रह्मपुराणे अग्निस्तसंप-
 वित्रंच धृत्वा वै बाहुमूलयोः त्यक्तायमपुर्णं घोरं याति विष्णोः परंपदम् वामने लीलयापिलिरवेद्यस्तु बाहुमूलेस्तददर्शनम् कुल-
 कोटिसमुद्गत्यसगच्छेत्परमांगतिम् मार्कंडेये धारयेद्विष्णुभक्तस्तु चक्रं बाहोतु दक्षिणे वामेतु शंखराजानं वैष्णवं पदमाप्नुयात्
 कूर्मे चक्रादिधारणं पुंसां परसंबंधवेदिनम् पातिब्रह्मनिमिनां हि वलयादिविभूषणम् बृहन्नारदीये स्तददर्शनेन यस्यांगं लो-
 छितं तु भवेत्सदा देहेतस्य वसेन्नित्यं श्रिया युक्तः स्वयं हरिः चक्रायुधांकितदृष्ट्वायमोपि दृदिशंकितः प्रणामंदरनः कृत्वा विष्णु-
 भक्तं विमत्सरम् चक्रादिताय विप्राय विष्णुभक्ताय धीमते किं क्षामात्रप्रदानेन वैष्णवींगतिमाप्नुयात् बन्धितमेन चक्रेण बाहुमूले तु
 लांछिताः सर्वपापानि संतीर्य भविष्यन्ति सरोपमाः अग्निस्तमेन चक्रेण बाहुमूले तु लांछितः शैरवात्कुलमुद्गत्य विष्णुलोकं महीय-
 तं शांडिल्यस्मृतौ पशुपुत्रादिकं सर्वगृहोपकरणानि च अंकयेत् शंखचक्राभ्यानामकुर्याच्च वैष्णवम् स्त्रिया संहैव कर्तव्यं गृह-

स्थस्यविधानतः संस्कारपंचकं तेन भवेत्साधर्मचारिणी तापादिपंचसंस्कारागृहस्थस्य यथाविधिः आचार्येण सदाकार्यः स्वगृहस्थोक्त-
विधानतः पाराशरस्मृतौ प्रथमं तापसंस्कारं तापसेर्मुनिभिः स्मृतम् सर्वाग्रमेषु वसतां स्त्रीणांच द्विजसत्तमाः अग्निं तृतेन च-
क्रेण बाहुमूले तु लाञ्छिताः तेषां तिपरमं स्थानं पुनरावर्तिवर्जितम् अग्निं नैव तु संतं संचक्रमादाय वैष्णवः दाहयेत्सर्ववर्णानां विष्णु-
सालोक्यसिद्धये दक्षिणे तु भुजं विप्रो विभूयाद्देसु दर्शनम् सव्ये तु शंखं विभूयादिति वेदविदो विदुः चक्रांकिताय विप्राय अभुक्त्वा
नंददातियः तदन्नमेरुतुल्यं स्यादश्नते दिवि देववत् पद्मपुराणे अंकयेत्तस्य चक्राद्यैरात्मनो बाहुमूलयोः कलत्रापत्यभू-
त्येषु पशवादिषु च सर्वशः स्कांदेनारायणब्रह्मासंवादे चक्रांकितभुजाः सर्वे प्रल्हादेन ध्रुवेन च बिभीषणेन बालिनारुक्मांग-
दशकेन च माधात्राद्यंबरीषेण मार्कंडेयमुखैर्बुधैः शंखादिचिन्हितैः सर्वैर्देहेहं कृत्वा च पुत्रक विष्णुरहस्ये वैष्णवा मुनयः स-
र्वे विष्णुचक्रेण मुद्रिताः तेषां दर्शनमात्रेण महापातकनाशनम् अतिपापप्रसक्तोऽपि विष्णुचक्रांकितस्य तु पादौ दकं पिबेद्यस्त-
सर्वपापैः प्रमुच्यते हारीतस्मृतौ चक्रांकितस्य विप्रस्य पादप्रक्षालितजलम् पीत्वा पातकसाहस्रैर्मुच्यते नात्र संशयः यस्मि-
न्तीर्थे कृतस्नाना वैष्णवाश्चक्रलाञ्छिताः तस्मिन् स्नानं प्रकुर्वीत विष्णुसालोक्यमाप्नुयात् चक्रांकितस्य सामीप्यतपः कुर्यात्प्रयत्न-
तः स्नानं दानं जपो होमस्तत्सर्वं चाक्षयं भवेत् शरीरदृश्यते यस्य विष्णुचक्रेण लाञ्छितम् गंगाजलामलमन्येदेहं तस्यापवर्जितम्
विष्णुचक्रांकितो विप्रो भुजानोऽपि यतस्ततः नालिप्यते स पापेन तमसेव प्रभाकरः चक्रांकितभुजं विप्रं यो भूम्या मभिवादयेत् ल-

लाटेपांस्तु संख्यानि विष्णुलोके महीयते अविद्यो वासविद्यो वा शंखचक्रोर्ध्वपुंड्रध्वक् नृणां हंतिसमस्ताघंतमः सूर्यो दयेयथा वि
ष्णुचक्रांकितं विप्रमेकरोत्रं तु वासयेत् विष्णुलोकनिवासे तु पूज्य एव न संशयः विष्वक्सेन संहितायाम् शरीरे यस्य कस्या-
पि दृश्यते वै स दृशनिम् तस्मै कुर्वन्ति पक्षीर्द्रुममस्कारान्प्रयत्नतः चक्रांकिताय विप्राय जलान्नं प्रददाति यः तदन्नं मेरुतुल्यं स्या-
त्तज्जलचार्णवोपमम् अभ्यंगनादियुक्ततयः करोति समाहितः चक्रांकिताय विप्राय विष्णुसालोक्यमाप्नुयात् मोक्षधर्मे-
सगोत्रमपि यः श्राद्धे चक्रांकितभुजं चरेत् शैरवात्कुलमुद्धृत्य विष्णुलोके महीयते पादौ रुष्णायुधांकितो मर्त्यो यत्र यत्रा-
वतिष्ठति सा शानमपि तत्तार्थं किंपुनः पुण्यभूमयः किं करिष्यति लोके स्मिन्प्रयागमरणादिकम् चक्रांकितशरीरस्य गृहे सु-
क्तिः करोति स्थिता यस्यांतकाले देहे तुलां छनं जायते हरेः दृष्ट्वा तं प्रलयं याति यमेन सह किंकराः चक्रांकितभुजे प्रायः सन्मानं किं-
यते यदि प्रयागे यागतिः प्रोक्ता सा गतिस्तस्य नारद चक्रांकिताय विप्राय कन्यादानं करोति यः परमानंदमाप्नोति तद्विष्णोः परमं
पदम् विष्णुचक्रांकितदृष्ट्वा यो भूक्त्या यकृतांजलिः स्वकुलसममुद्धृत्य विष्णुलोके महीयते चक्रांकितभुजा ये तु पंक्तिमध्ये
तु भुजते सा पंक्तिः स्वर्गमध्ये च देवपंक्तिषु पूज्यते शंखचक्रांकितं विप्रदृष्ट्वा यो ल्हादितो भवेत् परमं पदमाप्नोति किंपुनरे-
हिकं फलम् चक्रांकितस्य नामानियो वदेद्भक्तिमान्नरः सर्वपातकनिर्मुक्तो स याति परमं पदम् विष्णुचक्रांकितो विद्वान्पुष्प-
न्देशे वसेत्करवम् स देशो मत्प्रियः पुण्यो वैष्णवानामपि प्रिये भविष्ये भगवद्वाक्यम् यो नरो मम भक्तस्तु दिव्यचिन्हा-

निधारयेत् श्वपाकोवाथगोघोवाममलोकंसगच्छति ब्रह्मांडपुराणे नारायणायुधोर्नित्यं चिह्नितो यस्य विग्रहः पा
पकोटिशतं दग्धं तस्मिन् दृष्टं भवेत्सदा शंखचक्रोर्ध्वपुंड्रादिधारयेद्ब्राह्मणः सदा श्राद्धादिसर्वकर्माहं इत्युक्तं किमतः परम्
शिल्पशास्त्रे भुजे चक्रं द्विजातीनां शिरश्चक्रं तु देवतम् अचक्रं द्विजदेवानां पूजादानचक्रं निष्फलम् वाराहे चक्रांकित
भुजाविग्राहयत्र यत्र वर्सति हि योजानां तिनथात्रीणि मम क्षेत्रं च संधरे अश्वमेधसहस्राणि वाजपेयशतानि च तत्फलं भुज
तैतस्य मदीयायुधधारणात् निवर्सन्ति महात्मानो यत्र चैकांतिनो द्विजाः देवताकृषेयौ नित्यं तद्देशं पर्युपासते इति चे-
क्रांकनोत्कर्षम् अथ तद्दहितानां निंदा तदुक्तं भविष्ये चक्रांकितभक्तजं दृष्ट्वा यस्मिन् न्याभिवादयेत् तिर्यग्ये निशा
तं प्राप्य विष्णोर्जायते कृमिः यज्ञोदानतपोहोमं भोजनं पितृतर्पणम् चक्रलांछनहीनस्य विप्रस्य विफलं भवेत् तीर्थस्ना
नफलं नास्ति भूगोदानफलं तथा अवैष्णवस्य विप्रस्य सर्वशश्वद्दिनश्यति रूपलावण्यसंयुक्ता महावंशोद्भवा द्विजाः
अवैष्णवानां शोभन्ते निर्गन्धा इव किंशुकाः विद्याविनयसंपन्ना विशालकुलसंभवाः विष्णुभक्तिविहीना ये चांडालसदृ-
शाः स्मृताः हरिवंशोरुद्रवाक्यम् सर्वभूतदयायुक्तं वैष्णवं दृष्ट्वा यो नरः सचांडालो महापापी शैरव नरकं व्रजेत् ब्र-
ह्महत्याकरापा नस्ते यं गुर्वगनागमः चक्रांकितस्य निंदा चपंचैते त्वतिपातकाः पाराशरस्मृतौ विनायज्ञोपवीतेन
विना चक्रस्य धारणात् विना ह्येन वै विप्रश्चांडालत्वमवाप्नुयात् शंखचक्रोर्ध्वपुंड्रादिरहितो ब्राह्मणाधमः स जीवने

वचांडालः सर्वधर्मबहिष्कृतः हारीते अचक्रधारिणो विप्राः सर्वधर्मसुगर्हिताः अवैष्णवत्वमापन्ना नरकं यांति निश्च-
यम् चक्रचिन्हादिरहितं प्राकृतं कलुषान्वितम् अवैष्णवं तु तद्दूरात् श्वपाकमिव संत्यजेत् पद्मपुराणे संलापादर्शना-
द्दानाद्यजनाद्दनादपि चक्रांकितस्य विप्रस्य विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् तथैव चक्रहीनस्य पूजनाद्दनादपि वैष्णवो निर-
येयाति यावदाभूतसंभूतम् अचक्रधारिणं विप्रं श्रुतिस्मृतिसमन्वितम् त्यजेच्चांडालभाण्डस्थं तं विप्रममृतं यथा सनत्कु-
मारसंहितायाम् कृष्णायुधांकितो भूत्वा पितृकार्यं करोति यः तत्सर्वं प्रतिगृह्णाति गयायां च गदाधरः कृष्णमुद्रां कि-
नोयस्ते देवां पितृभ्यः करोति यः नित्यं नैमित्तिकं वापि प्रत्यहं चाक्षयं भवेत् चक्रांकितभुजो भुङ्क्ते यस्यां पत्नौ द्विजोत्तमाः पुना-
ति सकलां पंक्तिं गंगे बोत्तरवाहिनीं श्राद्धकाले प्रणश्यन्ति भीता दानवराक्षसाः शरवचक्रगदापद्मदृष्ट्वा कर्तुं श्रुविग्रहे ना-
रदीये श्रीकृष्णशस्त्रांकितहीनगात्रः स्मशानतुल्यः पुरुषो धनारी दृष्ट्वा नरस्तनृपते स वा साः स्नात्वा समर्चं दुरिमंगलि-
न्यं चक्रचिन्हविहीनं तु यः श्राद्धे भोजयिष्यति व्यर्थं भवति तत्सर्वं निराशाः पितरोगताः पाराशरं अचक्रधारिणं विप्रं
यः श्राद्धे भोजयिष्यति रेतोमूत्रपुरीषादिपितृभ्यः स प्रयच्छति तस्माच्चक्रं विधानेन तस्य वैधारये द्विजः इत्यादि श्रुतिभिः प्रो-
क्तं विष्णोश्चक्रस्य धारणम् तस्माच्चक्रादिसंस्काराः कर्तव्या मुनिसत्तमाः चक्रलाञ्छनहीनेन कृतं कर्म च निष्फलम् स्नात्वा-
नभोन्दिपूर्वाग्रहे सम्यगभ्यर्च्य केशवम् स्नातं शिष्यं समाहूय कृतकोतुकमंगलम् आचार्यो विधिवत्कुर्यात् चक्रपुंड्रादिसंक्रि-

याः पुरतोऽग्निं प्रतिष्ठाप्य स्वगृह्योक्तविधानतः इति श्रीसारसंग्रहे चक्रधारणमाहात्म्यं प्रथमसंस्कारः १ अथ पुंड्रधारणं वि-
लिरव्यते तत्रादौ श्रुतिः कठवल्यामूर्ध्वपुंड्रविधिः धृतोर्ध्वपुंड्रः कृतचक्रधारी विष्णुं परं ध्यायति यो महात्मा स्वरं मंत्रेण
सदा तद्दिशि स्थितं पुरात्परं यन्महतो महात्मसु महोपनिषदि धृतोर्ध्वपुंड्रः परमेशितारं नारायणं सारं व्ययोगाधिगम्य स्मृ-
त्वा विमुच्येत नरो समस्तेः संसारपाशो रिरह चैव विष्णुः अथर्वणे हरेः पादाकृतिमात्मनो हिताय मध्ये छिद्रं ऊर्ध्वपुंड्रं यो धार-
यति स परस्य प्रियो भवति स पुण्यवान् भवति स मुक्तिवान् भवति तदुक्तं पादौ ऊर्ध्वपुंड्रस्य माहात्म्यं वक्ष्यामि शक्रमदशने धा-
रणादेव मुच्येत भवबंधविमूढधीः एकांतिनो महाभागाः सर्वे समहितैरताः सांतरालं प्रकुर्वीत ऊर्ध्वपुंड्रं पदाकृतिः पुंड्राणां धा-
रणार्थाय गृण्णीयात् श्वेतमूर्तिकां श्रीरंगे वृषभौ च श्री कूर्मे यादवा च ले प्रयागे नारसिंहाद्रौ वाराहे तु लसीवने द्वारवत्यां शक्र-
भैरव्ये वासुदेवद्वंद्वे तथा सिंधुतीरे च वल्मीके हरिश्चैत्रे विशेषतः विष्णोः पादौ दक्षयज्ञप्रवाहयति नित्यशः गृहीत्वा मूर्तिकां भ-
क्त्या विष्णुपादजलैः सह धृत्वा पुंड्राणि चांगेषु विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ललाटे केशवं ध्यायेत् नारायणमथोदरे वक्षस्थले मा-
धवं च गोविंदं कंठकूबरे विष्णुं च रक्षिणे कुक्षौ बाहौ च मधुसूदनम् त्रिविक्रमं कंधरे तु वामनं वामपार्श्वके श्रीधरं वामबाहौ तु
लक्ष्मीकेशं तु कंधरे दृष्टे तु पद्मनाभः स्यान्निके दामोदरं न्यसेत् तत्पश्चालनतो येन वासुदेवेति मूर्धनि तत्तत्पुंड्राणि तन्मूर्तिध्या-
त्वा मंत्रेण धारयेत् ललाटे भुजयुग्मे तु दृष्टयोः कंठकूबरे धारयेद् ऊर्ध्वपुंड्राणि चतुरगुलमायतः कुक्षौ तत्पार्श्वयोः प्रोक्तमाय-

तंतुदशांगुलम् बाह्वोर्वक्षस्थलेपुंड्रमष्टांगुलमुदाहृतम् एवंद्वादशाङ्गुलिब्राह्मणः सततंधरेत् अंतराक्षेपु सर्वेषु हरिद्राधार-
येच्छ्रियम् ब्रह्मरात्रे त्रीप्रणवेनैव मंत्रेण मृदावैमामनुस्मरन् ललाटे धारयेन्नित्यं विष्णुं सालोक्यमाप्नुयात् योनधार-
यते मर्त्यो मामकं चिन्हमीदृशम् तस्य जामिदुरात्मानं मदीया ज्ञाति लंघनम् व्यालं दृष्ट्वा यथा लोके ददुराभयकपिताः ऊर्ध्व-
पुंड्रां कितंतद्वत्कंपते यमकिंकराः ऊर्ध्वपुंड्रेण संयुक्तां प्रियते यस्तु मानवः चांडालोपि विशद्वात्मा विष्णुलोके महीयते केव-
लस्योर्ध्वपुंड्रस्य धारणादपि मानवः देहजैः पापसंधातैर्मुच्यते नात्र संशयः स्कंदपुराणे चतुरांगुलसूक्ष्माङ्गुल-
विस्तृतं मुदा मृदापुंड्रं द्विजः कुर्यात् सांतरालमनोहरं व्यंगुलं त्र्यंगुलं वापि मध्येच्छिद्रं प्रकल्पयेत् व्यंगुलं पोश्वमेकं तु ऊ-
र्ध्वपुंड्रस्य लक्षणम् भारद्वाजसंहितायाम् आचम्य धारयेत् पुंड्रान् मृदाशब्देन पूर्वं वत् नासिकासूलमारभ्य आकेशां
तं प्रकल्पयेत् नासिकायास्त्रयोभागे नासिकासूलमिष्यते हारिद्रेण तु चूर्णेन कुंकुमेन स्रगंधिना ऊर्ध्वपुंड्रस्य मध्ये तु लक्ष्मी-
स्थानं प्रकल्पयेत् अत्रिस्मृतौ ततो दिव्यं च हारिद्रं समोदतुलसीदले मंत्रेण धारयेत् चूर्णं पुंड्रेषु द्वादशेषु च ऊर्ध्वपुंड्रे
स्य मध्ये तु दिव्यं चूर्णं च धारयेत् श्रीकरं विजयं पुण्यं सर्वदोषप्रणाशनं ऊर्ध्वपुंड्रस्य मध्ये तु रजनीचूर्णमुत्तमम् लक्ष्मीरूप-
धरं नित्यं अन्यद्रव्यं न धारयेत् विष्णुरूपेण संस्पृष्टं तच्चूर्णं शिरसावहेत् तस्याः श्रुभानि नश्यन्ति पुण्यमार्गो भवेन्नरः स-
नकुमारसंहितायां ऊर्ध्वपुंड्रं मृदाधार्य सच्छिद्रं सौम्यमेव च तदलंकरणार्थाय हरिद्राधारयेच्छ्रियम् विलोक्य दर्प-

णांविद्वानूर्ध्वपुंड्रमनोहरं कुर्यान्मंगलमाकांक्षन् हरिद्राचूर्णसंयुतम् पंचरात्रे नरकवर्णादिभिः कुर्यान्नदावंबिल्वमेव
वा नारिकेलफलस्यैव श्रीचूर्णपात्रमुच्यते कृत्वाकरंडबिल्वस्य फलेपकेमनोहरे हरिद्रापूरयेच्चूर्णधारयेद्विष्णुप्रीतये
विष्णुगात्रात्परिभ्रष्टं चूर्णं तु ललाटे कं ब्रह्महत्यादिकोदोषेस्तत्क्षणादेवनश्यति पंचरात्रे ऊर्ध्वपुंड्रस्य मध्ये तु अन्य
द्रव्यं न धारयेत् विष्णुविंबेन संस्पृष्टं हरिद्राधारयेद्भिजः हरिद्रेण तु चूर्णेन स्नापिते मधुसूदने ललाटे तंतु यो धत्वा ब्र-
ह्मलोके महीयते अत्रिस्मृतौ देवदेवांगसंस्पृष्टं चूर्णपात्रे प्रगृह्य च हरिद्राचूर्णं भक्तभ्यो विप्रादिभ्यः प्रदीयतां वि-
ष्णुधर्मेत्तरं अभिषिक्तं तु यच्चूर्णं विष्णुविंबे तु योनरः हरिद्राधारयेन्नित्यं अश्वमेधफलं लभेत् ब्रह्मरात्रे त्रिपुं-
ड्रं द्विजैर्धार्प्यं पट्टाकारं तथैव च नेचान्यदेवताभक्तिरापद्यपि कदाचन त्रिपुंड्रस्य धरं विप्रं पट्टाकारं धृतं तथा श्वपाकमिव
पश्येत्तनसंभाष्येत कर्हि नित् त्रिपुंड्रं ब्राह्मणो विद्वान् लीलयापि न धारयेत् त्रिपुंड्रधारणाद्विप्रोपतत्येवन संशयः तिर्य-
कपुंड्रधरं विप्रं चांडालमिव संत्यजेत् सोनहः सर्वकृत्येषु सर्वलोकेषु गार्हितः त्रिपुंड्रधारिणो नित्यं भस्मधूलितविग्रहाः
भाविष्यति त्रयीवार्द्यायथान्यामफलायिनः ब्राह्मणस्योर्ध्वपुंड्रं च क्षत्रियस्याधर्चद्रकम् वैश्यस्य वतुलाकारं शूद्रस्यैव-
त्रिपुंड्रकम् ब्राह्मणानां सृदाप्रोक्ता क्षत्रियाणां तु चंदनम् वैश्यानां बिल्वमूलं तु शूद्राणां भस्म चोच्यते ऊर्ध्वपुंड्रं तु सर्वे-
षां न निषिद्धं कदाचन धारयेत् क्षत्रियाद्यापि विष्णुभक्तो भवेद्यदि रुद्राक्षधारिणो विप्रं सदा भस्मानुलेपनम् सकुलतंत्य

जेन्नित्यं सर्वधर्मबहिष्कृतम् तिर्यकपुण्ड्रधरोविप्रः पंक्तिमध्ये स्थितो यदि सापंक्तिर्ब्रह्महत्यायां योजयेन्नात्र संशयः तिर्यकपुण्ड्रध-
 रोविप्रो यत्र तिष्ठति दुर्मतिः तद्देशं पापसंभूतं स्मृशानसदृशं भवेत् सम्यक् कृत्वा ललाटे तु ऊर्ध्वपुण्ड्रपुनः स्वयम् यच्छिन्नमिति त्रिपुं-
 ड्रेण सपापीष्वपचाधमः विष्वक्सेनमंहितायाम् नधारयेज्जटाभारं भस्मचैव न धारयेत् वात्यलिंगानि चिन्हा-
 निसंत्यजेद्यावदायुषम् तमसा भस्मरजसा गंधसत्वेन मृत्तिका मृदं यस्तु धरेत् तस्मादेकांतसिद्धिमाप्नुयात् जटिला-
 सुंडिताश्चैव तिर्यकपुण्ड्रधरास्तथा भविष्यंति त्रयीवात्या मिथ्याज्ञानमलापिनः कपालकेशभस्मास्थि शक्तिपाषाणधारि-
 णम् त्रिपुण्ड्रधारिणं विप्रं चांडालमिव संत्यजेत् स्वच्छदं प्रतवेष्टाश्च मिथ्यालिंगधरास्तथा ब्रह्मकोपाग्निनिर्दग्धा रुद्रभ-
 क्तजटाधरोः अग्निर्दग्गदं चैव लिंगपाषाणधारिणम् त्रिपुण्ड्रधारिणं विप्रं चांडालमिव संत्यजेत् चाराहे कुलीनो
 ब्राह्मणो विद्वान् भस्मधारी भवेद्यदि वर्जयेत्तादृशं तं विमद्योच्छिष्टं घटं यथा मात्स्ये यो विना चोर्ध्वपुण्ड्रेण यत्कुर्या
 त्कर्म वैदिकम् निष्फलं तस्य तत्कर्म भस्मन्येवाहुतिर्यथा हारीतं ऊर्ध्वपुण्ड्रविहीनस्तु संध्याकर्म समाचरेत् तत्सर्वं रा-
 क्षसे नीतिं नरकसच गच्छति नित्यनेमिस्तिकं काम्यं त्रिविधं मुनिना दितम् ऊर्ध्वपुण्ड्रविहीनस्य सर्वं तन्निष्फलं भवेत् ब्राह्म-
 णश्चोत्रियो विद्वान् भस्मधारी भवेद्यदि सजीवने व शूद्रत्वं नरकं चाधिगच्छति रुद्रार्चनं त्रिपुण्ड्रस्य धारणं यत्र दृश्यते शूद्रा-
 गां च विधिः प्रोक्तो न हि जानां कदाचन तिर्यकपुण्ड्रधरं विप्रं पट्टाकरधृतं तथा श्वपाकमिव पश्येत् न संभाष्येत् कदाचन वसि

ष्टस्मृतौ ब्राह्मणानांमृदाधार्यान्भस्मनचचंदनम् ब्राह्मणानांमृदेवोक्तं नभस्मनचचंदनम् याज्ञवल्क्ये शैवस्यचसदा-
भस्मनचमृन्नचचंदनम् ब्राह्मणानांमृदेवोक्तं नभस्मनचचंदनम् पाप्मे वर्तुलतियकच्छिद्रं च ह्रस्वदीर्घतनुतरं वक्रविरुप-
बद्धाग्रं छिन्नमूलपदच्युतम् अश्वत्थं रुक्षमारक्तं तथा नांगुलिकलितम् विगंधचाप्यसंख्यचपुड्माहुरनर्थकम् शांतिदा-
नामिकाप्रोक्तामध्यमायुःकरीभवेत् अंगुष्ठं पुष्टिदं प्रोक्तं तजनीमोक्षदायिनी निरंतरालं यः कुर्याद् ऊर्ध्वं पुंड्रं द्विजाधमः सहित-
त्रस्थितं लक्ष्म्या सह विष्णुं व्यपोहति अच्छिद्रमूर्ध्वं पुंड्रं तु ये कुर्वन्ति द्विजाधमाः तेषां ललाटे सततं शतनः पादोनसंशयः ॥
तस्माच्छिद्रान्वितं पुंड्रं महाच्छिद्रं शतभ्रान्वितम् धारयेद्वा ब्राह्मणो नित्यं हरिस्मालोक्य सिद्धये मध्यच्छिद्रेण संयुक्तं तद्विवे-
हरिमंदिरम् ऊर्ध्वं पुंड्रं मृजं सोम्यं स्रुपां सर्वं समनो हरम् एकांतिनो महाभागाः सर्वभूतहिते रताः सांतरालं प्रकुर्वन्ति पुंड्रं
हरिपदाकृतिम् तस्माच्छिद्रान्वितं पुंड्रं दंडाकारं शोभनम् विप्राणां सततं धारयेत् स्त्रीणां च शतभदशानि एव द्वादश पुंड्रा-
णि ब्राह्मणः सततं धरेत् अंतरालेषु सर्वेषु हरिद्राधारयेच्छियम् चत्वारिभूभृतां प्रोक्तं पुंड्राणि द्वे विषांपतेः एकपुंड्रं तु ना-
रीणां शूद्राणां तु विधीयते ललाटे हृदि बाह्वोश्च चतुः पुंड्राणि धारयेत् ललाटे हृदये द्वे तु भाले त्वेकं विधीयते ऊर्ध्वं पुंड्रं-
ललाटे तु सर्वेषां प्रथमं स्मृतम् मूर्तयो वा स्रुदेवाद्याः चतुः पुंड्रेषु धारयेत् द्वयोर्गोविंदकृष्णोत्तु एकं नारायणं धरेत् एवंपुंड्र-
विधिः प्रोक्तः सर्वेषां गिरिजे मया इति सारसंग्रहे ऊर्ध्वं पुंड्रधारणो नाम द्वितीयः संस्कारः २ अथ तृतीयनाम स-

संस्कारउच्यते॥ ॥ तदुक्तं भागशरे नामकर्मप्रवक्ष्यामि पापनाशनमुत्तमम् चक्रादिधारणं यत्र तत्र वैनायकर्मच नाम
 धेयं विधानाच्च वैष्णवं पापनाशनम् मूर्तयः केशवाद्याश्च तथा संकर्षणादयः मत्स्यकूर्मादयो व्यूहा विभवाश्च हरेस्तथा तेषा
 मन्यतरं नाम तत्र दद्याच्छुभाह्वयम् नाम वैवसदास्यत्वं मुख्यमेव तदुच्यते विना कृतश्चेद्विफलं श्रेयस्तस्य महासुने योज
 येन्नासदस्यांतं भगवन्नामपूर्वकम् तस्मात्पापानि नश्यन्ति पुण्यभागी भवेन्नरः वसिष्ठस्मृतौ नदासावास्तदेवस्य
 सर्वलोकेश्वरस्य ते तेषां हि नरे वैदासः कल्यायुतशतैरपि अन्यत्रापि स्वजीवनेच्छायदिते स्वसन्तायां स्पृहायदि
 आत्मदास्यं हरेः नामस्य स्वभावस्य सदास्मर नारदपंचनने अज्ञानाद्यदि वा ज्ञानादप्यभयत्कृतं भया क्षतुमर्हसिदे
 वेशदास्येन च ग्रहाणमाह न ज्ञानेन न भयत्किं विन्नापि लौकिक वैदिकम् न निषेधविधि विष्णो तव दासोऽस्मि केवलम् श्री
 मद्भागवतेन वसुधैव कुटुम्बकम् यन्मन्त्रादिमात्रेण पुमान् भवति निमलः तस्य तीर्थपदः किं वा दासानामवशिष्य
 ते तथा सोऽहं पारिव्यन्ददासोऽहं यो वदेत्सदा वैष्णवो स जगत्पूज्यो याति विष्णोः परं पदम् नाहं विप्रो न च नरपतिर्नापि वै
 श्या न शूद्रो नो वा दूर्णनिर्गृहपतिर्नैव नस्थो यतिर्वा किंतु प्रोद्ये निखिलपरमानंदपूर्णां मृता व्येलक्ष्मीं भर्तुः पदकमलयो-
 दां सदा सातु दासः पारशरे दासभूताः स्वतः सर्वे त्याज्याः परमात्मनः नान्यथा लक्षणं तेषां बंधे मांक्षे च विद्यते त
 थैव अहं सस्मि नारायणदासदासः दासस्य दासस्य च दासदासः अन्येभ्य ईशो जगतो नराणां तस्मादहं धन्यतरोऽस्मि लो

के मज्जन्मनःफलमिदंमधुकैटभारेमत्पार्थनीयमदनुग्रहएषएव त्वद्भृत्यभृत्यपरिचारकभृत्यभृत्यभृत्यस्यभृत्यइतिमां
स्मरलोकनाथ तथाचपरमपदेपि एकधादशधाचैवशतधाचसहस्रधा अनन्तधास्वसंकल्पादात्मकिंकरविग्रहाः दा
सःसखावाहनमासनंध्वजोयस्तेवितानंव्यजनत्रयीमयः तथावादिपक्षे दास्यनामतुशूद्राणांनद्विजानांकदाचनेतिके
चिदाहुः तैप्रत्याहपाद्ये ब्रह्माणरुद्रमिंद्रं चयमंबरुणामेवच नारायणस्यदासास्तेयेचान्याडस्यमध्यगाः यःपरःपुरुषो
विष्णुर्नारायणउदाहृतः दासभूतमिदंतस्यब्रह्माद्याःसकलजगत् सृष्टं पुनस्तथासुर्गेतस्मान्नारायणाच्युते तस्यदास्यंच-
तुर्थ्येतंसंज्ञेप्रोक्तं तुषार्चति नवेदयज्ञाध्ययनैर्नव्रतैश्चोपवासकैः प्राप्यतेवैष्णवंलोकंविनादास्येनकुत्रचित् तस्मादास्यंहरे
भक्त्याभजेतानन्यमानसाः प्राप्नोतिपरमांसिद्धिकर्मबंधविमोचनीम् श्रीमद्रामायणेहनुमानवाक्यम् दासोहंकोश
लेंद्रस्यरामस्याक्लिष्टकर्मणः हनुमान्शत्रुसैन्यानांनिहतामरुतात्मजः श्रुतावपि ब्रह्मदासाब्रह्मदासाब्रह्माहमेतिकि
तयाः हारीतस्मृतौ द्वादशोवतुमासास्तु केशवाद्यैरधिष्ठिताः आरभ्यमार्गशीर्षंचयथासंख्यं द्विजोत्तमाः यस्मिन्मा
सेभवेद्यस्तयन्मूर्तिनामचोदिताः नृसिंहरामरुष्णारव्यानाममन्येचकल्पयेत् मंत्रभाष्ये आकारवाच्यस्यश्रीमन्ना
रायणस्यमकारवाच्यात्मादासइतिकथ्यते हारीते गुणयोगेनचान्यानिविष्णुनामानिलोकिके विशिष्टं वैष्णवंनामसर्व
कर्मस्तनोदितम् परंपरांगुरुनामदद्याच्छिष्यंस्ततुवा तस्माद्भगवतोनामसर्वेषांश्रुतिचोदितम् शक्त्यावेषावताराणांचर्ज

येनामवैष्णवः नामदद्यात्प्रयत्नेनवैष्णवंपापनाशनम् यस्यवैवैष्णवंनामनास्तिचेत्तुद्विजन्मनः अनामकः सविज्ञेयः सर्वकर्मस-
गर्हितः नामदासादिषष्ठ्यंतग्राहयेत्केवलंतुवा दद्यान्नामदासांतंभगवन्नामपूर्वकम् दास्यमेवपरंधर्मदास्यमेवपरंहितम् दा-
स्येनैवभवेन्मुक्तिरन्यथानिरयं ब्रजेत् विष्णोर्दास्यपराभक्तिर्येषांतुनभवेत्कचित् तेषामेवहिसंस्तृष्टानिरयंब्रह्मणानृप नाराय-
णस्यदासायेनभवन्तिनराधमाः जीवन्तएवचांडालाभविष्यन्तिन संशयः नास्तिचेद्वैष्णवंनामयस्यवैद्विजसत्तम सपाषंडीतिवि-
ज्ञेयःसर्वकर्मसगर्हितः एवन्तृतीयसंस्कारं कृत्वावैवैष्णवोत्तमाः चतुर्थमंत्रसंस्कारं कुर्वीतिद्विजसत्तमाः इति सारसंग्रहेनृ-
तीयः संस्कारः अथचतुर्थमंत्रसंस्कारोलिरच्यते तदुक्तंहारीते शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिमंत्रयोगमनुत्तमम् यथोक्तं
विष्णुनापूर्वंब्रह्मणःपरमात्मना सर्वेषामेवमंत्राणांप्रथमंगुत्थमुत्तमम् मंत्ररत्ननृपश्चेष्टसद्योमुक्तिफलप्रदम् सर्वैश्वर्यप्र-
दंपथ्यंसर्वेषांसर्वकामदम् यस्योच्चाटनमात्रेणपरितुष्टोभवैद्दरिः देशकालादिनियममारिभिर्नादिशोधनम् स्वरवर्णादि-
दोषश्चपौरश्चारणिकंनतु ब्राह्मणाः क्षत्रियावैश्याः स्त्रियः शूद्रास्तथेतराः तस्याधिकारिणः सर्वेसर्वशीलगुणायादि अ-
नन्यसाधनायेतुअनन्यशरणास्तथा अनन्यभोग्यायेराजनृतएवास्याधिकारिणः पंचसंस्कारसंपन्नाः श्रद्धावतो न सू-
यकाः भक्त्यापरमयाविष्णोर्युक्तास्तस्याधिकारिणः पंचविंशाक्षरोमंत्रः पदैः षड्विंशः समन्वितः वाक्यद्वयपरमंत्रं ज्ञेयं
रत्नमनुत्तमम् तथाचपादो ब्रह्मानारायणसंवादे - दुर्द्धतोवाक्कृतोवाक्मूर्खोवापंडितोपिवा लक्ष्मिंचमांसरे शंच

द्वयेन शरणंगतः मल्लोकमचिरं लब्ध्वा मत्सायुज्यंसगच्छति अतिपापप्रशक्तोऽपि श्रीवैकुण्ठपुरातनम् इत्यानुष्ठानमात्रेण नरः-
 शीघ्रंसगच्छति मूर्खो वा धर्मशीलो वा निन्दितो वा व्यभिन्दितः द्वयोच्चारणमात्रेण नरः शीघ्रंसगच्छति नानुकूल्यं न नक्षत्रं न ती-
 र्थादिनिषेवणम् न पुरश्चरणं नित्यं जपन्नापेक्षते त्वयम् द्वयेन मन्त्ररत्नेन मत्प्रियेण भजेत्सदा ऋष्यादिकं केरन्यांसमंगन्या-
 संचवर्जयेत् नारी वा पुरुषो वा पिगुरुवंदनपूर्वकम् स्त्रीणां च सर्ववर्णानां पुरुषाणां तथा विदुः द्वयेन प्राप्नुयाद्यत्र तद्विष्णोः पर-
 मंपदम् सर्वमन्त्रफलान्यस्य विज्ञानेन भवन्ति वै अचिरान्मत्प्रसादेन मल्लोकंसगच्छति सर्वपापक्षयकरं सर्वपुण्यविवर्द्ध-
 नम् श्रीकरं लोकवश्वं च सद्यः संसारतारकम् मानसं वाचिकं पापं कायिकं च त्रिधा कृतम् द्वयस्मरणमात्रेण नाशं याति स्म-
 निश्चितम् संसाराण्यवमग्नानां सद्यः संसारतारणम् द्वयमेकं तु विप्रेन्द्रनास्त्यस्य सदृशं भुवि एवं ज्ञात्वा हि जगत्त्रयं द्वयं नित्यं
 मत्तद्रितः श्रीमन्नारायणं ध्यात्वा तं भजेत्पुरुषोत्तमम् द्वयं हि सर्वकलभं आचारं नैव पेक्षते उपायशून्यतां वीक्ष्य ददाति पर-
 मंपदम् न्यासद्वयं प्रपत्तिः स्यात्पर्यायेणानिबोधमे द्वयोपदेशपूर्वेण सर्वकर्मसमाचरेत् द्वयाधिकारिन भवेत्सर्वमन्त्रेषु नाहं
 ति तस्माद्वयमधीत्यैव मन्त्रमष्टाक्षरं भ्यसेत् पाराशरे अध्यापयेन्मन्त्ररत्नं ऋषिच्छंदोधिदैवतम् सन्यासं च स सुदृढं
 सार्थमध्यापयेद्गुरुः उच्चारणान्मनोरस्य सर्वासिद्धिफलं लभेत् अनधीत्यद्वयमन्त्रं न विप्रो न च वैष्णवः अचक्रधारिणो विप्रं
 यो ध्यापयति देशिकः शिष्येण सहितो याति नरकं रौरवं हिजः कुलजो वा तपस्वी वा वेदवेदांगपारगः यज्ञदानपरो वा पि-

सर्वतीर्थोपसेवकः। व्रतीवासत्यवादीवायतिर्वाज्ञानवानपि ह्याधिकारीनभवेत्तन्प्रयत्नेनवर्जयेत् इतिमंत्ररत्नमाहात्म्यं॥
 अथाष्टाक्षरमाहात्म्यंलिख्यते हारीते सर्वार्थविद्वद्गर्भस्थाचेदाश्चाष्टाक्षरेस्थिताः अष्टाक्षरस्तप्रणवेत्यकारेप्रणवः-
 स्थितः ऐहलौकिकमैश्वर्यंस्वर्गाद्यंपारलौकिकम् कैवल्यंभगवन्तंचमंत्रोयंसाधयिष्यति किमत्रबहुनोक्तेनसर्वसिद्धिप्र-
 दोनृणाम् श्रीसदष्टाक्षरोमंत्रो नित्यंप्रियतमोहरेः आसीनोवाशयानोवातिष्ठन्वाद्यत्रकुत्रचित् जपेदष्टाक्षरंमंत्रंतस्यवि-
 ष्णुः प्रसीदति कृष्णानः सर्वतीर्थेषुसर्वयज्ञेषुदीक्षितः अधीतः सर्ववेदानांयोजयेत्सततंमनुम् ब्रह्मघोवाहृतघोवामहा
 पापयुतोपिवा अष्टाक्षरस्यजसारांदृष्ट्वापापैः प्रमुच्यते अष्टाक्षरस्यजसारेयथाभागवतोत्तमाः पुनैतिसकलंलोकंसदेवा
 सरमानुषम् अष्टाक्षरस्यजसारांप्रणमेद्यस्तभक्तिः सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुलोकेमहीयते अचिंत्यंमममाहात्म्यंमनोर
 स्यजगत्पते नहिवक्तुंमयाशक्यं ब्रह्माद्यैस्त्रिदशैरपि व्यापकानांचसर्वेषांज्यायानष्टाक्षरोमनुः अष्टाक्षरंप्रजस्थातुसा
 क्षान्नारायणः स्वयम् सन्यासंचसमुद्रंचसर्षिष्ठंदोधिदैवतम् सदीक्षाविधिसध्यानंसार्थमंत्रमुदाहृतम् जपेद्भोग्यत-
 यामंत्रंसततंवैष्णवोत्तमः नसाधनतयाजप्यं कर्तव्यंविष्णुतत्परैः अष्टोत्तरसहस्रंवाशतमष्टोत्तरंतुवा त्रिसंध्यास्तजपे
 न्मंत्रंतदर्थमनुचिंतयन् अष्टाक्षरस्यजसारांशंरचक्रादिधारिणाम् योवमन्येद्विमूढात्मासद्यश्चांडालतांव्रजेत् इतिअ
 ष्टाक्षरमाहात्म्यम् अथचरमश्लोकोत्कर्षीलिरव्यते तदुक्तंविष्णुयामलेमहामते भारतोदधिनिर्मथ्यगीतानिर्मथ्य

तस्यच सारमुद्धृत्यकृष्णो न अर्जनस्य मुखे हुतम् भारतामृतसारं च भगवन्मुखनिःसृतम् गीताचर्मोदकं पीत्वा पुनर्जन्म न वि-
 द्यते मलनिमोचनं पुंसां गंगास्नानं दिने दिने चरमश्लोकां भसि स्नाने संसारमलनाशनम् सर्वशास्त्रमयी गीता सर्वदेवमयो हरिः
 सर्वतीर्थमयी गंगा सर्वधर्मोदयापरः कृष्णदक्षसमुत्पन्ना गीता चर्महरीतकी रेजनाः किं न खाद्यं ते कलौ मलविमोचनी यत्स्व
 यं पद्मनाभस्य मुखपद्माद्भिनिःसृतम् इदं सारमयं प्रोक्तं गुह्यं वेदार्थविस्तरम् निर्मथ्य सर्वशास्त्राणि कृष्णो न कथितं भवम्
 पठनाच्छ्रवणाद्वापि विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् यः पठेत्स तत्तं भक्त्या गीतासारसमुच्चयम् स नरो मोक्षमाप्नोति सिद्धो भवति ना-
 न्यथा पादं वा अर्धपादं वा श्लोकाद्वै श्लोकमेव च यो नित्यं ध्यायते विप्रः समोक्षमधिगच्छति श्लोको यं पद्मनाभस्य मुखपद्मा-
 द्भिनिःसृतः यः पठेत्परमः प्रीत्या स गच्छेद्दिष्णुमव्ययम् भगवद्वाक्यम् यो मां गीतासमूहेन स्तोतुमिच्छति पांडव ॥
 सो ह मे केन श्लोकेन स्तुत एव न संशयः भगवद्गीतायामपि भगवद्वाक्यम् सर्वगुह्यतमं भूयः शृणु मे परमं वचः इष्टो
 सी मे दृढमतिस्ततो वक्ष्यामि ते हितम् य इदं परमं गुह्यं मद्रक्तेषु भिधास्यति भक्तिं स चिपरां कृत्वो मामेवैष्यस्य संशयः श्र-
 द्धावाननसूयश्च शृणु यादपि यो नरः सोऽपि मुक्तः श्रद्धां श्लोकान् आमुष्यात्पुण्यकर्मणाम् इत्यादिवाक्यं चरमश्लोकपरम् श्री
 मदशक्षरं मंत्रं मंत्ररत्नयुगाद्भूयम् गीतासु चरमश्लोकं यो जानाति सर्वेष्ववः पंचरात्रे न्यासे वा तद्दर्शने वापि मंत्रमेकां
 तिनोश्चयेत् अवैष्णवोपदिष्टेन मंत्रेण नरकं व्रजेत् अवैष्णवात्तदं मंत्रं यः पठेद्द्वैष्णवो द्विजः कल्पकोटि सहस्राणि पच्यते न-

सं.

रकाग्निना पाराशरे अचक्रधारिणां विप्रं यो ध्यायति देशिकः शिष्येन नरकं याति कल्पकोटिशतं द्विजः तस्मात्तापादिसंस्कारान्सर्वमंत्रमनुत्तमम् अध्यापयेद्गुरुः सम्यक् अन्यथानरकं व्रजेत् पद्यपुराणे अवेष्टा यो पदिष्टं च पूर्वमंत्रं परित्यजेत् पुनश्च विधिना सस्यक् वैष्णवाद्वा हयेन्मनुम् हारीते अचक्रधारिणां विप्रं मंत्रमध्यापयेत्तु यः शैरवं नरकं प्राप्य चांडालिन्यो निमाप्नुयात् तस्माद्दीक्षाविधानेन शिष्यं भक्तिसमन्वितम् मंत्रमध्यापयेद्द्विद्वान्वैष्णवं पापनाशनम् सारदाजसहितायां न जातु मंत्रदानाशीर्न शूद्रो नातरोद्भवः नातिष्ठन्तानपन्नितः कामकामाध्यका मि न म् सप्तपुरुषातिविज्ञेयसंततैकांतनिर्मले कुले जातो गुणैर्युक्तो विप्रश्चैतमो गुरुः पाद्वे सहस्रशाखाध्यायी च सर्वयज्ञेषु दीक्षितः कुले महतिजातोऽपि न गुरुः स्याद्वैष्णवः यस्तु मंत्रद्वयं सम्यक् अध्यापयति वैष्णवः स आचार्यस्तु विज्ञेयो भवर्बधविनाशकः हारीते आचार्यसंश्रयेत्पूर्वमनवद्यं वैष्णवं द्विजः षष्ठ्यसत्त्वगुणोपेतं न वेज्या कर्मकारकम् सत्संप्रदायसंयुक्तं मंत्ररत्नार्थकोविदम् ज्ञानवैराग्यसंपन्नं चेदवेदांगपारंगम् शासितारं सदाचारैः सर्वधर्मविदांवरम् महाभागवतं विप्रं सदाचारनिष्ठे विदुः आलोक्य सर्वशास्त्राणि पुराणानि च वैष्णवः तदर्थमाचरेद्यस्तु स आचार्य इतीरितः तथा च श्रुतिः आचार्यवान् गुरुषो वेद नैषातर्कजमातिरायनेया प्रोक्तान्येनैव स्तज्जानाय प्रेष्ठेत्यादि श्रीभागवते तस्माद्गुरुप्रपद्येत जिज्ञासुः श्रेय आत्मानः शास्त्रे परे च निष्णातं ह्यप्युपशमाश्रयम् कठवल्क्यनिषदि गुणवत्स्वंधकारश्च रुश-

ब्रह्मनिरोधकः अंधकारनिरोधत्वाद्गुरुरित्यभिधीयते अथ शिष्यलक्षणम् तदुक्तं हारीते आस्तिक्यमनसंसङ्गि-
रूपे तं धर्मवत्सलं श्रद्धाधानं सदाचारं गुरुशुश्रूषतत्परम् एकादशे सायंप्रातरुपानीयतिक्षांतस्मै निवेदयेत् यच्चान्यद-
प्यनुज्ञातमुपभुंजत संयतः शुश्रूषमाण आचार्यं सदां पोसीत नीचवत् यानशय्यासनस्थानैर्नातिदूरे कृतांजलिः एवं ब्र-
तोगुरुकुले वसेद्भोगविवर्जितः विद्यासमाप्यते यावद्विभ्रदुत्तमखंडितम् आचार्यमां विजानीया न्नावेमन्येत कर्हि वित्तं न
मर्त्यबुद्ध्या सेवेत सर्वदेवमयोगुरुः आदित्यपुराणे पादौ रुष्टे हरस्माता हरे रुष्टे हरिस्तथा हरौ रुष्टे गुरुस्माता गुरौ
रुष्टे न कश्चन सप्तमस्कंधे यस्य साक्षाद्गवतिज्ञानदीपप्रदे गुरौ भक्तिर्न स्यात्कृतं तस्य मन्ये कुंजरशौचवत् अ-
ग्निसंभवसंहितायाम् ये गुरुज्ञानं कुर्वन्ति पापिष्ठाः पुरुषा धमाः न तेषां नरकं क्लेशानि स्तारो सुनिःसृतम् अथ दीक्षाका-
लनिर्णयः मंत्रसारे द्वितीयापचमीवापि षष्ठीवापि विशेषतः द्वादश्यामपि कर्तव्यं त्रयोदश्यामथापि वा वसंते दीक्षये-
द्द्विप्रं ग्रीष्मे राजन्यमेव च शारदे समये वैश्वं हेमन्ते शूद्रमेव च स्त्रियश्च वार्षिके काले दीक्षयेद्यत्नतस्तथा दीक्षिताय विशो-
षेण प्रसीदेन्नान्यथा हरिः ब्राह्मणः क्षत्रियो वापि वैश्यः शूद्रो वा पुनः एवं स्त्रियो वा यत्नेन गुरुमेव समाश्रयेत् आ-
र्त्तमुमुक्षूणां नियमो न तदुक्तं तत्त्वसारे दुर्लभं सद्गुरुणां तु सत्संगाद्यदुपस्थितम् तदनुज्ञाय दालव्यासदीक्षावासरो-
महान् ग्रामे वा यदि वारण्ये क्षेत्रे वा दिवसे निशि आगच्छति गुरुर्देवान् तदा दीक्षां प्रकाशयेत् अवश्यं वैष्णवीं दीक्षां प्रविशे

त्सर्वप्रयत्नतः दीक्षितायविशेषेणसंसिद्धिर्नात्रसंशयः अथशरणागतलक्षणम् तदुक्तंपाराशरे मातात्वंसर्वलोका-
नांसर्वलोकेश्वरप्रिये आश्रयणत्वेनमिममपराधशतैर्दृतम् नारायणादयासिंधोवात्सल्यगुणसागर आत्येनपापि-
नंदेवरूपयासमुपागतम् एवंप्रपद्यदेवेशमाचार्यरूपयास्वयम् स्वाचार्यहृदयेध्यात्वामंत्रमध्यापयेदुरुः हारीते
एनंरक्षदयासिंधोबहुजन्मापराधिनम् इत्याचार्येणसंदिष्टंप्रपद्येतजनार्दनम् इतिप्रपन्नमाचार्योनिवश्यपुरतोहरेः
अध्यापयेत्ततस्तस्मैमंत्ररत्नंशतभाह्वयम् गद्यत्रयेपि पितरंमातरंदागान्पुत्रान्वंधून्सखीन्गुरुन् रत्नानिधन
धान्यानिक्षेत्राणिचगृहाणिच सर्वधर्मांश्चसंयज्यसर्वकर्मांश्चसाक्षरान् लोकविक्रांतचेरणौशरणंतेव्रजंविभोः ये
नकेनप्रकारेणद्वयवक्तात्वमदीययैवरूपया तथाचनारायणसंहितायां यथाहिपाणिग्रहणंरक्षाबंधनपूर्वकंर
म् एकस्मिन्नेवयुगपन्मुहूर्तेक्रियतेरमे शरणागतिरप्येवंहेतितापादिपूर्वकम् एकस्मिन्नेवकालेवैकार्याशिष्यस्यदे-
शिकैः मंत्ररत्नानुसंधानपूर्वकतस्यसादरम् भगवत्पादयोरात्मनिक्षेपोत्यागउच्यते मंत्रार्थतत्त्वविदुषंयागतंवेनि-
योजयेत् आचार्याधीनवृत्तिस्तयावज्जीवंभवेत्तदा यावच्छरीरपातंतुद्वयमावर्तयेन्मनुम् इतिश्रीसारसंग्रहमंत्र
संस्कारोनामचतुर्थसंस्कारः । ४ अथपंचमोयागसंस्कारउच्यते तदुक्तंपाराशरे अथयागविधिंवक्ष्येसंस्का-
रतुमनुत्तमम् अभिवादनमस्कृत्यप्रणिपत्यततोगुरुम् तस्यप्रसादलब्धंहिगृहीत्वाविग्रहंहरेः श्रीभूमिनीलासहितं

सायुधंसपरिच्छदम् अर्चयेत्प्रयतो नित्यं यथा कालमर्तद्वितः अप्सव्योस्मितयार्चायां वन्हौ तद्वदितथागुरो अथ परतत्त्व
 निर्णये तथा च श्रुतिः एक एव नारायण आसीत् न ब्रह्मनेशनने मेधावा एथिर्वी नारायणाद्ब्रह्मा जायते नारायणाद्बुद्धो जाय
 ते नारायणात्प्रजापतिः प्रजायते तथा च स्मृतिः सर्वतत्त्वं जगत्साक्षात्चराचरगुरुः पिता सर्वलोकेश्वरः साक्षात्सृष्टि-
 स्थित्यन्तकारकः ईश्वरो भगवान्विष्णुः परमात्मा जगत्पतिः अनन्तः पुरुषः साक्षात्परब्रह्मशिवः प्रभुः नारायणः सर्वग-
 तः परंज्योतिः परात्परः तस्मात्तु भगवान्विष्णुः परमात्मा स ईश्वरः पद्मपुराणं पि योसौ सर्वगतः श्रीमान्वास्तुदेवः परा-
 त्परः अनादिनिधनो विष्णुः स एव परमेश्वरः शब्दसत्त्वनयो योसौ कल्याणगुणवान्भक्तः पुंडरीकक्षणः श्रीमान् श्रीपतिः
 पुरुषोत्तमः विप्राणां वेदविदुषामेक एवार्चितः प्रभुः विप्राणां ते तरे पूज्यारजस्तमविमोहिताः भारते अश्वमेधपर्वे भगव-
 द्ब्रह्मचनम् रुद्रं समाश्रिता देवार्द्रो ब्रह्माणमाश्रितः ब्रह्मा समाश्रितो मत्स्यं ताहं कश्चिदुपाश्रये समाश्रयस्तनोकश्चित्स
 र्वेषामाश्रयोत्थहम् इदं रहस्यं कौन्तेय प्रोक्तवानहं मय्ययम् नारायणात्परादेवो न भूतो न भविष्यति एतद्ब्रह्मस्य वेदानां पु-
 राणानां च सन्तम सर्वदेवाः सपितरा ब्रह्माद्याश्चाऽऽमध्यगाः विष्णोः सकाशादुत्पन्नोऽतीत्यं वैदिकी श्रुतिः नृसिंहपुरा-
 णे ब्रह्मादयः सुराः सर्वे विष्णुमाराध्यते पुरा त्वं त्वंपदमनुप्राप्ताः केशवस्य प्रसादतः ये तु सामान्यभावेन मन्यन्ते पुरुषो-
 त्तमम् ते वै पारवन्दिनो ज्ञेयानरकाहानराधमाः सहस्रनाम्यपि दैवतं देवतानां च भूतानां च व्ययः पिता यतः स-

सं.

वाणिभूतानि भवंत्यादियुगागमे यस्मिंश्च प्रलयं यांति पुनरेव कस्य ये तस्य लोकप्रधानस्य जगन्नाथस्य भूपते भगवन् श्री
तावाम् पितासि लोकस्य चराचरस्य त्वमस्य पूज्यश्च गुरुर्गरीयान् न त्वत्समस्त्वप्यधिकः कुतो न्योलोकत्रयेष्वप्रतिम-
स्वभावाः श्रीभागवते श्रियः पतिर्यज्ञपतिः प्रजापतिर्धियोपतिर्लोकपतिर्धरापतिः पतिर्गतिश्चाधकश्च षण्णिसा-
त्वतां प्रसीदतां मे भगवांस्ततांगतिः प्रजापतिस्मृतौ नारायणं परित्यज्य त्वादित्यं प्रभुमीश्वरम् योन्यमर्चय-
ते देवं परबुध्या स पापभाक् वसिष्ठस्मृतौ नारायणं परं ब्रह्म ब्राह्मणानां हि देवतम् सोमसूर्यादयो देवाः क्ष-
त्रियाणां विशामपि शूद्रादीनां तु रुद्राद्याः अर्चनीयाः प्रकीर्तिताः भारते ब्रह्माणं शितिकर्तृं च यान्त्या देवताः
स्मृताः पतिबुद्धानसेवंते यस्मात्परिमितं फलम् पादोभृगुवचनम् शब्दसत्त्वमयो विष्णुः कल्याणगुणसागरः ना-
रायणः परब्रह्मविप्राणां देवतं हरिः स एव पूज्यो विप्राणां नेतरः पुरुषर्षभ मोहाद्यः पूजयेदन्यस्य पारवंडी भविष्यति अ-
शब्दा ब्रह्मरुद्राद्यारजस्तमविमिश्रिताः नान्यः कश्चिन्नराणां वै पूजनीयः कदाचन नान्यदेवं निरीक्षेत नान्यदेवच पू-
जयेत् न चान्यं प्रणमेद्भिप्रो नान्यदायतनं विशीत् वाराहे यत्सत्त्वं स हरिर्देवो हरिस्तत्परमं पदम् सत्त्वं रजस्तमश्चै-
तितृतीयं चेतदुच्यते लिंगपुराणे हिरण्यगर्भे रजसोत्तमसाशंकरः स्वयम् सत्त्वेन सर्वगो विष्णुः सर्वात्मा सदस-
मयः सात्विकैः सेव्यते विष्णुस्तामसे रेवशंकरः राजसेः सेव्यते ब्रह्मा संकीर्णेश्वरस्वती बौद्धोरुद्रस्तथा वायुर्दुर्गागण

पभैरवाः यमस्कंदौनेर्ऋतश्च तामसादेवताः स्मृताः । भागवतेऽपि सत्वरजस्तम इति प्रकृतेर्युगांस्तेऽर्च्यः परः पुरुष एक-
इहास्यधत्ते स्थित्यादये हरि विरिचि हरेति संज्ञाः । श्रेयांसितत्रयलु सत्त्वतनार्चणास्फः । सुसुक्ष्मो धोररूपा न्दित्वा भूतपती
नथ नारायणकलाः शांता भजंति तद्यन्सूयवः । यसिद्धस्मृतेः श्रीमहाविष्णुमन्येन हीनदेवे न दुर्मतिः । साधारणं स
कृते सोऽत्यजो नात्यजोऽत्यजः । वासुदेवपुरित्यज्ययोन्यदेवसुपासते । सहेमराशिमुत्सृज्य पांशुराशिं जिघृक्षति । तथा च
पादौ यक्षराक्षसभूतानां कृष्णाढागणभैरवाः । तार्चनीया सदा देवि विष्णुलोकमभिपूजसि । रजस्तमविभूतानां मर्चनं प्र-
तिसिद्ध्यति रौरवनरके याति यक्षभूतगणार्चनात् । तस्मात्तु सर्वयज्ञस्य भोक्तारं पुरुषोत्तमं । ज्ञात्वा सर्वत्र कुर्वीत नित्यं नैमि-
त्तिकी क्रियाः । इत्यादि इतरनिरसनपूर्वकं भगवत्परत्वमुक्तम् । अथार्चाप्रकारं लिख्यते । पादौ जंबुद्वीपे महापुण्ये व-
र्षे वै भारते शुभे । अर्चायां सन्निधिर्विष्णोर्नैतरेषु कदाचन । भारतेऽस्मिन् महावर्षे नित्यं सन्निहितो हरिः । सर्वावस्थासु सौल-
भ्यमर्चायां विंदते जनैः । तस्माद्देव भारते वर्षे मुनिभिश्चिदंशेऽपि । सेव्यते कृषिभिर्देवितपो यज्ञक्रियादिभिः । ऐंद्रक्षन्ते तथा कुर्म-
सिंहाद्रौ बदरीवने । कृतशौचे प्रयोगे च पौंड्रके चैव दंडके । वैठाकुंद्रौ पदे चैव श्वेताद्रौ करवीरके । काञ्च्यामनंतशयने श्रीरंगे गौ-
रवाचले । नारायणाचले सोम्ये वाराहे वामनाश्रमे । एवमाद्याः स्वयं व्यक्ताः सर्वकामफलप्रदाः । अथ वास्थापनं विष्णोः । स्वर्ग-
हेतुं द्विशिष्यते । शिलया दारुलोहाद्यैः कृत्वा प्रतिकृतं हरेः । विष्णुयामले । मृदा च रम्यरत्नेन ताम्रेण रजतेन वा । कृत्वा दा-

रुमयं विंध्यमर्चनं कांचनेन वा पुण्यं दशगुणं विंद्यादेतेषां मुत्तरोत्तरम् यस्मिन्संनिहितो विष्णुः स्वयमेव नृणां विभुः हारीते
 शास्त्रीतत्कर्मदक्षश्च प्रतिष्ठां कर्तुमर्हति दीक्षितः सकलं कुर्याद्देवकर्म तद्यतः पाराशरं देवतांतरभोक्ता वा समबु
 द्धिरथोपि वा नास्तिको वेदहीनो वा न प्रतिष्ठां समाचरेत् हारीते अवैष्णवेन विप्रेण स्थापिते मधुसूदने तद्राष्ट्रं भूपति
 र्वापि विनाशमुपजायते वसिष्ठस्मृतौ चक्रादिचिह्नहीनेन स्थापिते यदि विग्रहे न सान्निध्यं हरिर्याति क्रिया कोटि
 शतैरपि पंचरात्रे शंखचक्रांकहीनस्य ऊर्ध्वपुंड्रविवर्जितम् कृतं पूजा प्रतिष्ठादितत्सर्वं निष्फलं भवेत् अमंत्रमर्चनं
 कुर्यादकाले पूजयेद्भूरिम् ग्रामनाशं च दुर्भिक्षं राजराष्ट्रं विनश्यति अवैष्णवस्थापितानां प्रतिमानां च वंदनम् अः करो-
 तिसंमूढात्मरौ रवं नरकं व्रजेत् तस्मादवैष्णवान्चिप्रान्नकर्मणि नियोजयेत् महाभागवतं तत्र अर्चायां वरयेत्सुधीः
 अर्थपंचकतत्त्वज्ञापचसंस्कारसंस्कृताः आकारत्रयसंपन्नास्ते वैभागवतोत्तमाः वसिष्ठस्मृतौ जितेंद्रियः शतभा-
 चारः सत्त्वस्थः शतभलक्षणः श्रुतिस्मृतिपुराणार्थविद्वान्दंभविवर्जितः अर्थपंचकतत्त्वज्ञो ह्यग्निहोत्रयुतश्चिरम् द्वयनि-
 ष्ठो ह्यार्थज्ञः प्रतिष्ठां कर्तुमर्हति स्निग्धरम्यगृहीत्वा स्मकारयेच्छुभविग्रहम् सर्वावयवसंपूर्णं लक्षणेऽविराजितम् श्री
 मृगिसहितं देवकारयेच्छुभविग्रहम् एकादश्यां शतकूपक्षेद्वादश्यां श्रवणोपि वा रोहिण्यां भिदुवारे वा तथैवादिभिः शतभे
 कार्तिके मार्गशीर्षे वा नभस्ये चोत्तरायणे शतभे हि शतभलग्ने वा शतभग्रहनिरीक्षिते प्रतिष्ठां कारयेद्द्विद्वान् यथोक्तविधिना हि-

जः श्रौतस्मार्तगमोक्तानां मर्चनं विधिना द्विजः क्रियालोपं न कर्तव्यं विष्णोराराधनं परम् धूपैर्दीपैश्च नेत्रे द्यौःस्तांबूलाद्यैश्च भक्तिः
एवमभ्यर्चयेद्विष्णुं यावज्जीवमनंदितः शालग्रामशिलायां तु गृहीभिः सिद्धिरिष्यते तस्मिन्संपूजयेद्देवं स्थानेषु च गृहेषु च
हारिते शालग्रामशिलायां तु पूजनं परमात्मनः कोटिकोटिगुणाधिक्यं भवेदन्न संशयः न जपो नाध्यासश्च न च संस्था
पनक्रिया शालग्रामार्चने विष्णुस्तस्मिन्सन्निहितः सदा सूर्तानां च हरेः स्वस्य यस्यां प्रीतिरनुत्तमा तस्यामेव तु तां ध्यात्वा पू
जयेन्न द्विधानतः तन्मूर्त्यंतरविषेतु न यष्टव्यं तदेव तन् शालग्रामशिलायां तु यष्टव्यं त्वष्टमूर्तेयः अथ तल्लक्षणं तदुक्तं
स्कांदे स्निग्धा कृष्णा पांडुरा च पीता नीलास्तथैव च रक्ता सूक्ष्मा च वक्रा च महास्थूला च लोच्छिता कपिला कर्बुरा भस्मा बहुच
कैकचक्रिका बृहत्सुरवा बृहच्चक्रा लग्नचक्राथवा पुनः बहुचक्राथवा काचिद्भग्नचक्रा त्वधोसुरवा अथ तन्महात्म्यवर्णनम्
तत्रैव स्निग्धा स्निग्धकरामंत्रे कृष्णा कीर्तिददाति च पांडुरा पापदहना पीता पुत्रफलप्रदा नीला संदृश्यते लक्ष्मीरक्तारो
गप्रदायका सूक्ष्मा चोद्वेगदानित्यं वक्रा दूरिच्छदायिका स्थूलानिहति चैवायुर्निष्फला तु लोच्छिता कपिला कर्बुरा भस्मा
बहुचक्रैकचक्रिका बृहत्सुरवा बृहच्चक्रा लग्नचक्राथवा पुनः बहुचक्राथवा काचिद्भग्नचक्रा त्वधोसुरवा पूजयेद्यः प्रसादेन
दुःखमेव लभेत्तु सः कपिला च भ्रमावर्तारैरवावर्तचचारिवला दुःखदा सा तु विज्ञेया सरवदानकदाचन एतत्सकामपूजा
याम् निष्कामिनेस्तु तदुक्तं ब्रह्मपुराणे खडितं स्फुटितं भग्नं पार्श्वभिन्नं विकीर्तितम् शालग्रामशिलाभूतं शैलदाया

मवेन्नहि धात्रीफलप्रमाणं स्यात्करणोभयसंपुटा पूजनीयाप्रयत्नेन शिलाचैतादृशीशक्त्या शालग्रामशिलायां यो मूल्यमुच्चारयेन्न
रः विक्रेता चानुमंता च यः परीक्षानुमोदकः सर्वे ते नरकं याति यावदाभूतसंप्लवः कपिलो नारसिंहस्तु पृथुचक्राः सुशोभनः
ब्रह्मचर्येण पूज्यो सा वन्यथा विघ्नदो भवेत् अतिपापसमाचाराः कर्मण्येन अधिकारिणः शालग्रामार्चका वेतेनैव यांति यमाल-
यम् कामक्रोधप्रलोभैश्च व्याप्तो सौ येन राधमः सोऽपि याति हरेर्लोकं शालग्रामशिलार्चनात् अशक्तचिर्वा दुराचारि सत्यशौच-
विवर्जितः शालग्रामशिलां स्पृष्ट्वा सद्य एव शक्तचिर्भवेत् ब्राह्मणक्षत्रियविशांसच्छूद्राणामथापि वा शालग्रामेधिकारो-
स्ति न चान्येषां कदाचन अतिपापसमाचार इत्याख्ये कदाचन पर्यंतं प्रशंसातिशये मुक्तम् सांप्रदायप्रकारस्त्वन्यः वि-
नातीर्थैर्विनादानैर्विनायज्ञैर्विना मरवेः शालग्रामशिलां स्पृष्ट्वा सद्य एव शक्तचिर्भवेत् हारीते ब्राह्मणैः सर्वैः पूज्यो हं शक्त-
रप्यशक्तैरपि स्त्रीशूद्रयोः करस्पर्शविजादपि स्फुटदुष्करम् पंचसंस्कारसंपन्नो मंत्ररत्नार्थको विदः शालग्रामशिलायां तु पू-
जयेत्पुरुषोत्तमम् वाराहं नारसिंहं च हयग्रीवं च वामनम् ब्राह्मणः पूजयेद्द्विष्णुं यज्ञसूतिं च केशवम् क्षत्रियः पूजयेद्गोम-
केशवमधुसूदनम् नारायणं वा सुदेव वैश्यः संपूजयेत्तथा बालगोपालवैशां च स्त्रीशूद्रैः पूजयेत्सदा ॥ द्विजानां सेवना-
न्येषां शालग्रामशिलार्चनम् स्थंडिलैः हृदये वापी पूजयेच्छूद्रयोः निजः बालकृष्णवपुर्देव पूजयेद्द्विजः सदा अर्चनं वंद-
नं दास्यं प्रणामं दर्शनं चणाम् शालग्रामशिलायां तु सर्वे कोटिगुणं भवेत् सखातः सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु दीक्षितः

पौरुषेण तु सूक्तेन पूजयेत्पुरुषोत्तमम्, पाराशरे पञ्चरात्रविधानेन तथा वैरवानसैनवा स्मृत्युक्तेनाथवाकुर्यात्क्रिया-
लोपनकारयेत् एवं संपूजयेद्देवयावज्जीवं द्विजोत्तमाः श्रौतस्मार्तागमोक्तानां कुर्यादन्यतमक्रियाम् सूतके मृतके वापि
विष्णुं नित्यं तथार्चयेत् शालग्रामशिलां स्पृष्ट्वा सद्य एव शक्तचिर्भवेत् मद्रक्तिबलमाश्रित्य मद्रक्तो दीक्षितो यदि न त्यजेन्मा-
मकर्माणि सूतके मृतकेपि वा सूतके मृतके चैव नित्यं विष्णुं तथार्चयेत् सात्त्विकानस्य विप्रस्य सद्यः शक्तिः प्रजायते जपे
देवार्चनविधिः कार्यो दीक्षान्वितैर्नरैः नास्ति पापयतस्तेषां सूतके वा जितात्मनाम् इति श्री सारसंग्रहयागसंस्कारोना-
मपञ्चमः संस्कारः अथ भगवदाराधनक्रमो लिरव्यते तदुक्तं हारीते अर्चनमंत्रपठनं ध्यानं होमं च वंदनम्
रक्ततियोगं समाधिं च तथा मंत्रार्थचिंतनम् एते नवविधा प्रोक्तानवेज्या वैष्णवोत्तमाः यो नित्यमर्चयेद्देवयावज्जीवं मृतं द्वि-
तः गंडकी गोमती चक्रतुलसीनाम्भोजनम् घंटानादं शंखतोयं अष्टमं चानुलेपनम् सर्वेषामप्यलाभेतु शंखमेकं विशि-
ष्यते शंखोदकं सदा पूतमतिप्रियतरं हरेः इति के प्राचिन्त्यते प्रपन्नानां मते तद्वत्तदुक्तं मनसं हितायाम् पञ्चसंस्कारयु-
क्तानां वैष्णवानां विशेषतः गृहार्चनविधाने तु शंखं घंटारवत्यजेत् घंटानादं तथा वाद्यं नृत्यगीतादिकान्यपि नैवेद्यकाले
यः कुर्याद्द्वोरवन्तरकं ब्रजेत् हयग्रीवसंहितायाम् प्रपन्नेर्नियतोर्विप्रैः प्रत्यहं मत्परायणैः गृहार्चनविधौ शंखं घंटाना-
दं च वजयेत् हारीते पाद्याध्यान्वितं स्नानपात्राणि स्थाप्य पूजयेत् पूरयित्वा शतभजलपात्रेषु कुक्कुटैर्युतम् द्रव्याणि नि-

क्षिपेत्तेषु मंगलानियथाक्रमम् द्रव्याणामप्यलाभे तु तुलसीपत्रं निक्षिपेत् उद्धरण्याततो दद्यात्पाद्यार्घ्याचमनं हरेः स्नान-
 पात्रोदमादाय स्नापयेत्कमलापतिम् कस्तूरीतिलकगंधपुष्पाणि सरसीणि च वस्त्रं चैवोपवीतं च दद्यादाभरणानि च पुन-
 रर्घ्यादिकं दत्त्वा धूपदीपौ नियोजयेत् गुग्गुलं माहिषारव्यं च शालनिर्वासमेव च अगस्त्यं देवदारुं च उशीरं श्रीफलं तथा ही-
 बेरं च दत्तं मुस्तादशांगं धूपमुच्यते गवाज्येन समं योज्यं दद्याद्भूपं सुवासितं संयोज्य वह्निना दीपं भक्त्या विष्णोर्निवेद-
 येत् नैवेद्यं शतचिह्नं दद्यान्निपायसाधूपसंयुतम् शतद्धं हविष्यं हृद्यं च सुरुच्यं वै निवेदयेत् नीराजनं ततो दत्त्वा तांबूलं च निवे-
 दयेत् सर्वैश्वर्यैष्णवैर्मन्त्रैः कुर्यात्पुष्पांजलिं ततः प्रणमेच्च ततो भक्त्या साष्टांगं दक्षिणादिशि उरसा शिरसा दृष्ट्या मनसा व-
 चसा तथा पञ्चाकराभ्यां जानुभ्यां प्रणामोऽष्टांग उच्यते अग्रेष्टेष्टे वा सभागे सन्मुखे गार्भमंदिरे जपहोमनमस्कारान्न कुर्या-
 त्केशवालये वाराहे वस्त्रप्राप्तं देहस्तुयी नरः प्रणमेत्तु मां सस्त्रीत्यजायते मूर्खः स सजन्म निभामिनी एकह-
 स्तप्रणामं च एकाचैव प्रदक्षिणा अकाले दर्शनं विष्णोः हंतियुष्यं पुरोक्तम् प्रसार्य बौद्धपादौ च बद्ध्वांजलिना सह स्तुव-
 न्कृतिभिरित्येव प्रणामो दीर्घ उच्यते आलवदारुभाष्ये प्रणम्य कृष्णं सहसा पांसुं श्लिष्टे महीतले निष्कल्मषो भवेत्
 सद्यो ललाटे पांशुमंडनात् दुर्गसंसारकांतारमपारमभिधावतः एकः कृष्णनमस्कारो मुक्तितीरस्य देशिकः एकोपि कृष्ण-
 स्य कृतः प्रणामो दशाश्वमेधावभृथेन तुल्यः दशाश्वमेधी पुनरोत्तजन्म कृष्णप्रणामी न पुनर्भवाय नमस्कारकृतो यज्ञः सर्व-

[illegible]

दयोर्जलम् निःशेषजलवाद्यादौ यत्प्रविष्टं न वोदकम् नार्तानपंचरात्रंतु कालदुष्टमिहोच्यते शेषपाण्डपतितैर्विकर्मस्थैर्निरी-
 श्वरैः अवैष्णवैर्द्विजैः शूद्रैर्हरिवासरभोत्सुभिः श्वकाकशूकरोष्ट्राद्यैरुदक्यासूतिकादिभिः पुंश्चलीभिश्च नारीभिर्द्व्यलीप-
 तिभिस्तथा दृष्टस्यष्टचदत्तचभुक्तशेषतथैव च अभक्ष्येण च संयुक्तं सांसर्गदुष्टमुच्यते विंबं शियुं च कालिंगं तिलपिष्टं च मू-
 लकं कोशातकी मलांबुं च पीलुं श्लेष्मातकं फलम् नालिकानारिकेलादिजातिदुष्टमिहोच्यते । एवं सर्वाण्यभक्ष्याणितत्सं-
 गाच्च संत्यजेत् कोद्रवं चोला कोलस्थं चावनालं तथा शितम् निष्पावांश्च मसूरांश्च तुच्छधान्यादिसंभवम् भुक्तपुष्टितं रु-
 क्षं यज्ञकर्मणि वर्जयेत् वर्जयेदारनालं च मद्यमांससमानि च निर्यासान्यर्जयेत् सर्वान् विनाहिं गुं च गुग्गुलुम् कलविंकां च
 निरुं डीं सुं डीं वार्ताकमेव च पीयूषलवणं पुष्यभूस्तृणभौतिकं तथा अनिर्देशाद्गोक्षीरमवत्सायास्तथा स्मृतम् औष्ट्रमेक-
 शपं चैव प्रसूतं विडभुजामपि तोमेण संयुतं गव्यं क्षीरं च लवणान्वितम् घृतलवणसंयुक्तमयत्नेन विवर्जयेत् पालिकुंदो-
 णशाकचश्चेतवृताकमेव च वंशांकुरं काविदारदूरतः परिवर्जयेत् कुंभीकंचुकपिण्याकं घृतं कोशातकी तथा मूलिकचबिंबफलं मद्यमांससमानि च
 च स्मृतिचंद्रिकायाम् विंबं च श्वेतवृताकमेलांबुं वर्तुलं तथा उवाकचबिंबफलं लश्नं चैव मुद्गिदं तिलपिष्टं मलांबुं च कलिंगं शियुं गुं च न-
 उवाकचबिंबफलं घनकोशातकीं त्यजेत् माज्जबल्लेय पात्रमध्ये यथापात्रं हस्तमध्ये यथा घृतम् आपोशनं विना भुक्तं त्रयं गोमांसभोजनं
 नालिकेरजलं पीत्वा कास्यमध्ये मधुस्तथा ताम्रपात्रे पयः पीत्वा स्तरापरानसमं भवेन् अश्वारूढे गजारूढे खड्गारूढे कपाणि-

ना संध्याशेषं जलं पीत्वा पंचतोयं करणममम् शौचांतं पादशौचांतं तर्पणांतं च यज्जलम् हस्ते हस्तमधीहस्तात् पंचतोयं करण-
सम् अमृतं ब्राह्मणस्यान्नं क्षत्रियान्नं पयः स्मृतम् वैश्यज्जलं नृजलं स्यात् शूद्रान्नं रुधिरं स्मृतम् शूद्रोदकं शूद्रपक्कं शूद्रेण
सहभोजनम् इह जन्मनि शूद्रत्वं चांडालः कोटिजन्मस्य अतुच्छिष्टे तुलवणमुच्छिष्टे घृतमेव च वामहस्ते भुवि स्पृश्य-
तुल्यंगो मांसभक्षणम् मूत्रं कृत्वा विना शौचं कच्छां बध्वा हि जायधमः कच्छान्वितो मूत्रयित्वा समूढो नरकं व्रजेत् तैलाभ्य-
गेचिता द्राह्मे मेथने क्षौरकर्मणि स्नानं यावन् न कुर्वन्ति तावच्चण्डाल उच्यते पाराशरस्मृतौ लवणं मधु तैलं च दधि
तक्रं गुडपयः नदूष्यच्छूद्रजातीनां कुर्यात्सर्वेषु विक्रयम् हरिद्रागौरसंचूर्णं घृतमौषधमेव च न तेषां पावको दोषोऽस्ति
कस्य गुडस्य च इक्षूनपः फलमूलं नाबूलं पयः औषधम् भक्षयित्वापि कर्तव्याः स्नानदानादिकाः क्रियाः अभक्षभक्ष-
मित्याहुस्तिलसर्पपसेयुनम् विना मद्यं च मांसं च गृह्णन् न लभते ह्ययम् प्रजापतिस्मृतौ उदक्याया समीपस्थमन्नमा-
द्यान् प्रमादतः उपवासत्रयं कुर्यात् न त्वं कृच्छ्रं समाचरेत् उदक्यास्पृष्टं तत्स्पृष्टमन्नं भुक्त्वा तु कामतः प्राजापत्येन शक्तिः स्या-
दज्ञानेन त्रिराघृतः पाराशरे पूर्वखंडे यो वेष्टितशिराभुंक्ते यो भुंक्ते दाक्षिणासुरवः वामपादे करं न्यस्य तत्स्वराक्षसभो-
जनम् अथ भगवद्दाराधनेषु निर्णयः तदुक्तं हारीते पलाशपद्मपत्रं नुग्रहीयत्वेन वर्जयेत् यतीनां च वना-
स्थानां पितृणां च शतभद्रदम् वटाश्चार्कपर्णानि कुर्भीति दुकयोस्तथा एरंडनालपत्राणि कोविदारकरंजकम् भक्षान्

कस्यपर्णानि एतानि परिवर्जयेत् मीचागर्भपलाशंच वर्जयेत्सर्वकर्मसु मधुकंकटजंचैव ब्राह्म्यं पुशमुदंबरम् मातुलिंगं
 पानसंच मोचा आम्रफलानि च फलारव्यपर्णश्चापर्णं शुभार्नामानि बोधमे पलाशपद्मिनी चूतं कदली हेमराजनम् म
 धुपत्रेषु योऽभुङ्क्ते प्रासमेकं च गोफलम् सदंडं कदलीपत्रं वामभागाग्रसंयुतम् निर्दंडं च निरग्रं च पशुचर्म समुभवेत् करे
 कार्पासकेचैव आयसेताभ्रभाजने वटा काशिवत्थपत्रेषु फल्लाचांद्रायणं चरेत् मनुस्मृतौ नागवल्लिदलतोयं यत्तोयं
 फलपुष्पयोः तैलनक्रेषु यत्तोयं न दोषो मनुर्ब्रवीत् सूषिकामक्षिकाचैव स्त्रीमुखं वेदविंदुच शूद्रभांडं कृतं तत्रैव दोषो
 मनुर्ब्रवीत् अथ भगवदारो धने समये निषिद्धपुष्पत्यागः नशक्तेः पूजयेद्देवं न पुष्पे धरणी गतैः न विशीर्णद-
 लेर्जुष्टैः नाशकैर्नाविकाशिभिः पूतिगंधीन्यगंधीनि अम्लगंधीनि वर्जयेत् नाग्रात्यकरवारैश्च कुरकमैरर्चयेद्हरिम् पति-
 तैर्मुकुलैर्स्त्रीनैश्चार्चयेत्तु दूषितैः आघ्रातैरंगसंस्पृष्टैर्दूषितैश्चैव नार्चयेत् समित्पुष्पकुशादीनि ब्राह्मणैः स्वयमाहरेत्
 शूद्रार्नातैः क्रयक्रीतैः कर्मकुर्वन्भ्रजे दधः करानीतं परानीतं शूद्रानीतं तथैव च एरंडपत्रेणानीतं पत्रपुष्पां विवर्जयेत् गारु-
 डे तुलसीप्राप्य यो नित्यं न करोति समार्चनम् तस्याहं तु न गृण्णामि पूजां च शतवार्षिकीम् रक्षांदे न विप्रसदृशं पात्रं न
 दानं स्मरणीयं समम् न च गंगा समं तीर्थं न पत्रं तुलसी समम् मणिकांचनपुष्पाणि तथा सुक्ता फलानि च तुलसीपत्रदानं
 स्वकलां नाहं तिष्ठोऽशीम् अभिन्नपत्रां हरितां हृद्यमंजरि संयुताम् क्षीरोदार्या वसंभूतां तुलसी हरयेर्पयेत् विष्णुध-

मोक्षिरे नच्छिंशानुलसीपत्रं द्वादश्यां वैष्णवः क्वचित् यच्छिंदे तप्रमादेन तेन छिन्नं हरेः शिरः देवार्थं तुलसीछेद्या होमार्थं
 समिधस्तथा इंदुक्षयेन दुष्येत गवार्थं च तथा तृणम् श्रीशस्या राधनार्थाय कुर्यात्पुष्पस्य संचयम् तुलसीबिल्वपत्राणि दू-
 र्वाकोशोयमेव च विष्णुक्रांता मरुबकं करुवेलदमनं तथा उशीरं जातिकुसुमं कुंदं चैव करंडकम् शमीचंपकदंबं च चूतपुष्पं
 च माधवीं पुन्नागं बकुलनागकेसराशोकमल्लिकाशतपत्रं च हारीतं करवीरं प्रियंगु च नीलोत्पलं समदलासंध्यावर्तं च कैतवं
 घटजं स्थलपद्मं च सर्वाणि जलजानि च तत्तत्कालोद्भवं पुष्पं गृहीत्वा गृहमाविशेत् अरुणोदयवेलायां निर्माल्यं शाल्यतां प्रजेत्
 प्रायस्तस्यां महाशाल्यं घटिका मात्रा योगतः अतिशाल्यं विजानीयात् कृतो वज्रप्रहारवत् अरुणोदयवेलायां शाल्यं नक्षमते हरिः
 घटिकायां मपि क्रांतौ क्षुद्रपातकमावहेत् सुहृते समतिक्रांते पूर्णपातकमुच्यते अतिपातकमेव स्यात् घटिकानां चतुष्टये प्रह-
 रे समतिक्रांते प्रायश्चित्तं न विद्यते अथ द्वात्रिंशदपराधाविलिख्यंते यानैर्वा पादुकेर्वापि गमनं भगवद्गृहे दीपोत्सवे
 वाद्यसेवा अग्रशस्तो मदयतः उच्छिष्टं चैकं वा सौचं भगवद्दंडनादिकम् एकहस्तप्रणामं च यत्कृतेः स्मिन्प्रदक्षिणाम् यत्पुरो-
 दंडपातश्च यच्च तांबूलमग्रतः पादप्रसारणं चाग्रे तथा पर्यंकवंदनम् शयनं भक्षणं चैव मिथ्याभाषणमेव च उच्चैर्भाषामिथा-
 जल्योरोदनं चैव विग्रहः निग्रहो नुग्रहश्चैव मूषश्च क्रूरभाषणम् दृष्टे कृत्वासनं चैव परेषामभिवादनम् गुरोर्मौनं निजस्तोत्रं
 देवघ्राह्यं निंदनम् कंबलावरणं चैव परनिंदा परस्मृतिः अशीलभाषणं चैव अधोवायुविमोचनम् तत्तत्कालोद्भवानां च फ-

लादीनामनर्पणम् अपराधाइमेविष्णोर्द्वात्रिंशत्परिकीर्तिताः यत्नतोवर्जनीयास्तेविष्णुपूजनतत्परैः अथभगवदा
 राधनेनावरणप्रकारोलिख्यते तदुक्तंपाराशरे श्वानवायसच्चांडालदृष्टिदोषंपरित्यजेत् प्रयत्नपरमेकांति
 भोजनेपाककर्मस्तु चांडालाः शाक्तकाः शैवास्तथाभैरवपूजकाः येद्यन्यदेवताभक्तास्तेषांदृष्टिविवर्जयेत् अत्युष्ण-
 मतिरुक्षंचफक्तंपर्कषितंतथा आघ्रातमितरैर्दृष्टंप्रयत्नेनविवर्जयेत् विष्णोर्नैवेद्यकालेषुचैलावरणमाचरेत् त्यक्त्वाव-
 णंपिचैदन्नंसमूढोनरकंव्रजेत् श्रावणंयः परित्यज्यनैवेद्यंकुरुतेयदि सच्चांडालोमहापापीरोरवंनरकंव्रजेत् जैनयो-
 द्वादिकंसम्यक्श्वानमार्जारवायसैः देवतांतरभक्तानांदृष्टिदोषंपरित्यजेत् नैवेद्यपाककालेचभोजनेचविशेषतः अ-
 स्तदृष्टिंपरिहरेदच्युतस्यनिवेदने काकंदृष्ट्वाप्रयत्नश्चनाशनीयाल्लोभतोपिवा अवैष्णवानांदृष्टंचभोजनंवैष्णवस्त्यजेत्
 पाराशरे एकशय्यासनंपक्तिभांडपकान्नमिश्रितम् यजनाध्यापनेयोनिस्तथैवसहभोजनम् नयथासंकरप्रोक्तंन
 कुर्वाच्चाधमैः सह वर्जयेद्द्विधापाकमनर्चककृतंतथा अधमान्तथासम्यक् वर्जयेत्सर्वकर्मस्तु पंचसंस्काररहिताःशि-
 रवाकोपीनवर्जिताः वैष्णवाचाररहिताअनर्चकइतिस्मृताः मोक्षधर्मे ननुग्नामीक्षतेनारीमनग्नान्पुरुषानपि
 मेकनंशयनंगुसमाहारंचसमाचरेत् सायंप्रातमनुष्णाणांभोजनंदेवनिर्मितम् नांतराभोजनंदृष्टिउपवासं तदाचरेत्
 पारवंडुपतिताशुद्धविकर्मस्थाःनवैक्षिनम् अचक्रांकैरमर्यादैर्वैष्णवैरपिनेक्षितम् हारीते पेशाचिकानांयक्षाणां

शक्तानांलिंगधारिणां द्वादशीविसुरबानांचदृष्टिदोषविवर्जयेत् अवैष्णवानांदृष्टिः स्यात्पाकपात्रे तथाजले तत्पाकंतुपरित्य-
ज्यपात्रशुद्धिंचकारयेत् ब्रह्मघोथस्फुरापीचशुद्धांडालपात्रकाः अचक्रांकीचस्ते छद्मसमन्वोगोपयेन्नुनं सुदर्शनसं-
हितायाम् नीलाद्रौचित्रकूटेचव्रजेशोषेहिमालये अंतर्वेद्यांतधाराजन्तुदृष्टिदोषोपविद्यते दृढवासिष्ठे पूजाने
वैद्यकालेषु यागद्रव्याप्यशोषतः निरोधाय च वस्त्रेण अलक्षणाकृतैर्यथा जयसंहितायाम् पितृधीततथाक्षेत्रं-
आयागात्पाकभूमयः वस्त्रपर्णकुशाद्यैर्वीथ्यालक्ष्यमवैष्णवैः दृढपाराशरे विष्णुरीज्यांसवैकुर्याद्योचनिंबसना-
दिभिः पूज्यते हरिरव्यक्तस्तत्रलक्ष्म्यासमोदते विप्रोवावैष्णवो वास्यादनुपाकादिकर्मसु निरस्तुर्याद्विधानेन नान्यथा-
हरिरिज्यते यागभूमौ च यागान्नपाकयोगादिकर्मसु निरस्तुर्यादुपतेषां नान्यथा शूद्रिमाप्नुयात् अनाक्यदं तथाक्षेत्रं
यागादौ यः करोतिसः सिद्धिर्नैव समाप्नोति प्रत्यक्तप्रच्छतो भवेत् अथ भगवदाराधने वस्त्रधारणक्रमः छिन्नवासं-
धितंदग्धमाविकचनद्वयति आविकेन तु वस्त्रेण मानवः शूद्रमाचरेत् गयाशूद्रसमं प्रोक्तं पितृभ्यो दत्तमक्षयम् हा-
रीते न कुर्थात्संधितं वस्त्रं देवकर्मणि भूमिप न दग्धं न च वै छिन्नं पारकीयं न धारयेत् काकविष्टा समा युक्तं नाविधुतं श-
चिर्भवेत् रजकादाहृतं वस्त्रं तद्वस्त्रं न भवेच्छुचिः कटिस्पृष्टं तु यद्वस्त्रं पुरीषयेन कारितम् विष्णुत्रयैकनेयद्वैतद्वस्त्रं न
भवेच्छुचिः आविकंतु सदा वस्त्रं पवित्रं राजसत्तमं पितृदेवमनुष्याणां क्रियास्वेतत्प्रशस्यते धोता धीतंतथा दग्धं संधितं र-

जसाहृतम् शुकसूत्ररक्तलिप्तं तथापि परमः शुचिः अग्निराविकवस्त्रं तु ब्राह्मणश्च तथा कुशाः चतुर्णां नक्तो दोषो ब्राह्मणा-
परमेष्ठिना हरिचर्यापाककाले धार्यं पट्टावरं सदा तस्याभावे आविकतु तद्रावे वस्त्रमेव हि समालये सदा धार्यं पट्टकूलं
सदा बुधैः विष्णोः पूजनकाले च पाककाले विशेषतः पट्टकूलं सदा पूतं आविकतु विशंबतः विष्णोरर्चनकाले तु धार्यं पट्टं
प्रयत्नतः ऊर्णां शूच्यातिवातेन भूमिः शूच्यातिलेपनैः ब्राह्मणः कर्मणा शूच्यात् ज्ञानैः शूच्यातियोगिनः भारद्वाजसं-
हितायां कौपीनं कटिसूत्रं च वस्त्रं युग्मं च धारयेत् न कंथाजीर्णं वा सो वा कश वस्त्रं न धारयेत् आविकं च सदा वस्त्रं
पवित्रं राजसत्तमं विण्मूत्रं मेथनं येन कारितं न भवेच्छुचिः एककच्छोदिकच्छो वा हि शिरवा शिरवर्जितुः कंबलावरणं
चैव पंचैते नग्नकाः स्मृताः एतत्कृष्णकंबलस्य निषेधं न तु सर्वेषां हारीते नाम संवस्त्रमेकं तु राजसवसन इयम् कौ-
पीनसहितं यत्तु सात्विकं मुनिभिः स्मृतम् कौपीनं कटिसूत्रं च वस्त्रस्योपरि बंधनम् यावन्न धारयेद्दिप्रस्तावच्छूद्रानसं
शयः कौपीनेन विनायस्तु कर्मकुर्याच्च वैदिकं सर्वे नग्न इतिख्यातः सर्वकर्मवहिष्कृतः कौपीनं कटिसूत्रं च वस्त्रं युग्मं च धा-
रयेत् धारयेद्दूर्ध्वपुंड्रांस्तु सच्छूद्रानेव देशिकः इष-होतनं वंश्वेत सदा शयनं धारितं अहतं तद्विजानीयाद्देवैर्पैत्रे च कर्म-
णि पंचभिः सप्तभिर्वापि गुणैः कार्पासनिर्मितैः इदं न व्यभिदं प्रोक्तं कटिसूत्रस्य लक्षणां अन्यत्र कर्णपुष्पकटो-
सूत्रं चेणीशिरसि धारयेत् तावद्भवति चांडालो यावद्गमां न शयति इति केचिद्ददंतीति तत्र केवलसूत्रधारणे निषेधो-

ननु कटिसूत्रस्य अथ भगवदालयं दीपदानमाहात्म्यं नृसिंहपुराणे घृतेन वै च तैलेन दीपं योज्ज्वलयेन्नरः विष्णोर्वै वैष्णवं
निभक्त्या तस्य पुण्यमनंतकं विहाय सकलं पापं सहस्रादित्यसन्निभः ज्योतिष्मता विमानं न विष्णुलोकं महीयते उमाप्रतिरुद्ध
वाक्यं यस्तु विष्णुगृहे दीपं दत्तं दृष्ट्वा नुमादते सौपित्तकलमाप्नोति किंपुनर्दीपदायकः घृताभावे तु तैलं हितैलाभावे तदर्थं
दः अर्थाभावेन तत्पात्रं यो दद्यात्सोपि दीपदः संमार्जनशतं पुण्यं सहस्रमनुलेपनम् मालाशतं सहस्रं तु अनंतं दीप उच्यते
अथ भगवदालयं मार्जनमाहात्म्यं लिख्यते विष्णुधर्मोत्तरे यस्तु चायतने विष्णोः कुरुते मार्जनक्रियाम् स पांक्तव्या
सदेहस्तु सर्वपापं व्यपोहति अहन्यहं नित्यं सापं कुरुते हि जसन्म गोचर्ममात्रं संमार्जं हंति तत्केशवालये यावन्ती पांक्त
कणिका मार्जने केशवालये वर्षाणि विद्धिता वन्ति निवृत्त्य रमते नरः स्वकिं करान्प्रतियम्य वाक्यं उपलेपनकर्तारः सं
मार्जनकराश्च ये विष्णवालये परित्याज्याः तेषां त्रिपुरुषकुलम् अग्निघोमंतुपक्षेण वा जपेयं तु मासतः संवत्सरेणाश्वमे-
धं मार्जने फलमुच्यते अथ भगवदग्रं गीतं नृत्यादिमाहात्म्यं लिख्यते श्रीपंचरात्रे श्रीपादमस्तकभक्त्या पश्य
तः पुरुषोत्तमम् महापापानि नश्यंति किंपुनस्तूपपातकाः विष्णोर्गानं च नृत्यं च नदनं च तथैव च सदा ब्राह्मणजातीनां क-
र्तव्यं नित्यं कर्मवत् नृत्यतां श्रीपतेरग्रे करसंस्फोटनादिभिः उड्डियन्तेशरीरस्थामहापातकपक्षिणः नास्ति नास्ति महाभा-
गकलिकालसमयुगम् स्मरणात्कीर्तनादि विष्णोः प्राप्यते परमं पदम् लब्ध्वा तु मानुषदेहं पंचभूतसमन्वितम् मयि भक्ति

नकुर्वन्ति ततो दुःखतरे ननु किमिति वाराहपुराणे भगवद्वचनम् तथा चातुस्मृतौ भगवद्वचनम् नाहं वसा भिवेकुवे योगीनां तद्
दधेन च मद्भक्त्या यत्र गायन्ति तत्र तिष्ठामि नारुद श्रीमद्भागवते प्रथमे नारदवाक्यम् तद्वाग्विसर्गो जिनता घविष्णुवो यस्मिन्मति
श्लोकमबद्धवत्यपि नामान्यनन्तस्य यशो कितानि यच्छृण्वन्ति गायन्ति गृणन्ति साधवः सांकेत्यं पारिहास्यं वास्तोभं हे लंनमेव वा
वैकुण्ठनामग्रहणमशेषाय हरविदुः पतितः स्वलि तो भग्नः स दष्टस्तप्त आहतः हरिरित्यवशो नाह पुमान्नाहं नित्या तनाम् स्तेनः
सुरापो भिवध्रक ब्रह्महा गुरुतल्पगः स्त्रीराजपितृगोहंता ये च पातकिनो परे सर्वेषामप्यघवतामिदमेव स्फुटितम् नाम व्याह
रणं विष्णोर्यतस्तद्विषया सतिः तत्रैव नारदवाक्यम् प्रगायतः स्वर्वायाणि तीर्थपादपदश्रवाः आहूत इव मेशी घ्नं दर्शनं या
ति चेत्तसि ॥ गृहेषां विशातां वापि पुंसां कुशलकर्मणाम् मेहार्ता यातयामानां न बंधाय गृहामताः सममे श्रीशक्तवाक्यम् जिह्वाल-
ब्धवापि यो विष्णुं कीर्तनीयं न कीर्तयति लब्ध्वापि मोक्षनिःश्रेणी स नारो हति दुर्मतिः एकादशो करभाजनवाक्यम् कलिं स-
भाजयं त्यार्पा गुणज्ञासारभाजिनः कीर्तने नैव कृष्णस्य सर्वस्वार्थो भिलभ्यते कलेर्दोषनिधेराज न्नस्ति त्येको महान् गुणः कीर्त-
नादेव कृष्णस्य मुक्तबंधः परं ब्रजेत कृतेयस्थायते विष्णुं त्रेतायां यजते मरुवेः द्वापरे परिचर्यायां कलौ तद्भिरि कीर्तनात् अथ श्री-
पादमाहात्म्यं लिख्यते ब्रह्मांडे त्रिषु लोकेषु यत्तीर्थं तेषु स्नाने पुण्यफलम् विष्णुपादोदकं सूर्धाधारयेत्सर्वमाप्नुयात् मानवो य-
स्तगंगायां स्नानं पानं समाचरेत् तस्य यादृक् भवेत्पुण्यं तादृक्पादांबुधारणात् एथिव्यायानि तीर्थानि प्रथागं पुष्करादिकम् त-

साद्युग्मेकृष्णस्य तत्र तिष्ठति नित्यशः । हृदि रूपं मुखे नाम नैवेद्यमुदरे हरेः । पादोदकं च निर्मात्य यस्य सूर्ध्वं वैष्णवः । भागवते
पादोदकस्य माहात्म्यं जानात्येव हि शंकरः । विष्णुपादोदकं पीत्वा शतं हि मां प्रीतिं तत्संघातः । स्नानपादोदकं वापि पिबन् शिरसि धारये
त् पुण्यपापविनिर्मुक्तो वैष्णवी गतिमाप्नुयात् । विष्णुगात्रेण संस्पृष्टं पद्मं वा पुष्पमेव वा शिरसा धारयेद्यो वै स याति हरि मंजसा पा-
दोदकं पिबेन्नित्यं च कां कितञ्चिद्वा हरेः । प्रक्षालयति न तोयं ब्रह्म हत्यादिकं हरेत् पीते पादोदके विष्णो वैष्णवानां विशेषतः । तत्र ना-
चमनं कुर्याद्यथा सोमे हि ज्योत्तमैः । तीर्थं प्रसादस्वीकारानन्तरं वैष्णवो हि जः । न हस्तक्षालनं कुर्यात् न तत्राचमनक्रिया पद्मपुराणे
संसारमलपंकस्य विष्णुपादोदकं विना । प्रक्षालनं न पश्यामि कल्पकोटिशतैरपि । विष्णुश्रीपादतीर्थं हि कोटिजन्मा घनाशनम् । तदे-
वाष्टगुणं पापं धूमो बिंदुनिपातनात् । परमाणुसमं तीर्थं यावत्संप्रततेषु वि । तावद्दुर्घसहस्राणि पतन्ति नरके नराः । वस्त्रं च द्विगुणीकृत्य
पाणौ पाणिनिवेशयेत् तस्मिन् तीर्थं प्रति छाप्य शिः पिबेद्बिंदुवर्जितम् । अथ भगवत्प्रसादमाहात्म्यं लिख्यते । तत्रादौ श्रुतिः म-
हापनिषदि । विष्णुना भ्रातृमश्नन्ति विष्णुना घ्रातृजिघ्रन्ति विष्णुना पीतं पिबन्ति विष्णुना रसितं रसयन्ति । तस्माद्बिद्वांसो विष्णुपभुक्तं
भक्षयेयुरिति । श्रीपद्मपुराणे । विष्णोर्नैवेद्यकं शतं सुनिभिर्योऽक्षकांक्षिभिः । अन्यदेवस्य नैवेद्यं भुक्त्वा चाद्रायणं चरेत्
विष्णुदेहपरा मृष्टं मात्स्यपापहरं शतभम् । यो नरः शिरसा धत्ते स याति हरि मंजसा । नैवेद्यमन्नं तुलसीविमिश्रं विशेषतः पादजले
न सिक्तं यो भ्राति नित्यं पुरतो मुरारेः । प्रीतिं यसायुतकोटिपुण्यं विष्णोर्निवेदितं चान्नं यो भ्राति भुवि मानवः । स याति परमं स्थानं पु-

नराहनिवर्जितम् पाद्ये भक्त्यालोभात्कोतुकाद्वाक्षुधासंशमनेपिवा आकवंभक्तितयद्वैपुनातिसकलादघात समानं
निक्षिपेद्यस्तुममनिंदां करोति यः सदृशनिनयत्युप्यतस्सर्वतस्य नश्यति विष्णोर्निवेदितान्नं यो नाशनातिस्पृशंश्च वायसो वि
डुवराहश्च विष्णोर्निवेदितान्नं यो नाशनातिस्पृशंश्च वायसो वि
इन्द्रादिवाकरो स्कंदपुराणे तीर्थैः पवित्रितो वा पितृपस्त्वावाजितेन्द्रियः नारायणस्य नेवेद्यमभुक्त्वा पतितः क्षणात्
नारदीयेपि नारायणस्य नेवेद्यं विमहत्या विनाशनं न देवाष्टगुणं पापं भूमौ कणनिपातनात् वाराहपुराणे मदन्नत्या
जिनं मूढं तथा मद्भुक्तदूषकं कल्यकोटिशतेनापि न क्षमामि कदाचन दोलभ्यः अन्नपानादिकं विष्णोः प्रसादनित्यसेवनं
सर्वाघनाशनं सर्वपुण्यदं मुक्तिदं शतं विष्णोर्निवेद्यमभ्यायाद्वैष्णवस्तुविशेषतः शतजन्मकृतपापतत्क्षणादेव नश्यति वि-
ष्णोर्निवेद्यदूष्यति यो नरा मूढचतसः शतानां यो निशतं प्राप्य पुनः सूकरतामिषात् पंचरात्रे यः श्राद्धकाले हरिभक्तशेषं ददा-
ति भक्त्या पितृदेवतानाम् तं नेव पिडांश्च तिलैर्विमिश्रान् तत्कोटिकल्यपितरः स्तुताः विष्णोर्निवेदितान्नेन यष्टव्यं देवतां त-
रम् पितृभ्यश्चापि तद्देयं तद्दानं त्यागकल्यते श्राद्धे होमे तथा भक्षोपहारे तथैव च न दूष्यं वैष्णवान्नं च पचेद्भक्त्या यथाविधि
भारद्वाजः यो न दद्याद्दुरेभक्तं पितृणां श्राद्धकर्मणि अश्नति पितरस्तस्य विष्णुमूत्रतुल्यं हृदि जैः विष्णोर्निवेदितं नित्यं देवेभ्यो जु-
हुयाद्भुविः पितृभ्यश्च विशेषेण सर्वमानं त्यमभुते विष्णवे कल्पितं चान्नं दद्याद्भक्तैर्भ्य एव च वैश्वदेवं ततः कुर्यात् श्राद्धकर्मदिकं

तथा हरिभक्तिशेषतश्च दद्यात्सिन्धुणांचिद्वैकसां तदेकजुहयादग्नौभुंजीयाच्च स्वयं नरः यदालभेत्स्वसिद्धान्नंभुंजीतप्रोक्ष्यमेव न
 त् विष्णुभक्तमिति ध्यात्वा सात्त्विकस्तु विशेषतः वसिष्ठस्मृतौ स्वयं व्यक्तादिस्थानानि श्रीरंगं व्यंकटादयः मद्रक्तशेष
 मानीयगृहविंबे निवेदयेत् उशना आह ग्रामप्रतिष्ठाशेषतु गृहार्चायां निवेदयेत् ततो तर्पामिनेदद्यात्स्वयंभुंजीतवैष्ण
 वः प्राणैभ्योजुह्यादन्नमन्निवेदितमुत्तमम् ममापितृदयस्थस्य पितृभ्यश्च विशेषतः स्वकचंदनादितांबूलयोभुंक्तेनपि
 तंहरेः कल्पकोटिसहस्राणिरेतो विष्णुमूत्रभक्त्यभवेत् अनिवेदितमन्नाद्योभुंक्ते मूढचेतसा श्वानविष्टासमंचान्नं पानेन तत्स्वरया
 समम् पत्रं पुष्पं फलं तोयमन्नपानाद्यमौषधं नार्पयतीत्येविष्णोस्तुल्यगोमांसभक्षणम् हारीते ब्रह्मचारिगृहस्थ-
 श्ववानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः पावनं भगवद्भुक्तं फलं जते चाग्रभोजनम् भृगुसंहितायाम् उपवासवृत्ता नां च भक्तानां ब्रह्म-
 चारिणाम् विष्णुतीर्थप्रसादचस्तीकुर्याद्भक्तियोगतः रसगंधादिलोभेन स्वीकुर्याद्भक्तिकण्टकः विष्णुरहस्ये मंत्रपूत
 हि नैवेद्यं निषिद्धाय ददाति यः सिद्धोऽपि पातकी नित्यमारुरुक्षस्तु किंपुनः भारते अंत्यजायत यो दद्याद्दिष्णुशेषं हविः श
 भं निरयं समहाधीरं रौरवं प्राप्नुयान्नरः भगवद्भक्तिहीनस्य नैवेद्यं विषमुच्यते भगवद्भक्तियुक्तस्य तदेव अमृतमभवेत् वाराहै विष्णोस्तु
 ददातव्यं नाभक्ताय कदाचन दाता प्रतिगृहीता च उभौ नरकभाजिनौ भागवते उद्धववचनं स्वयोपभक्तस्त्रगंधरासोलंकारचर्चि
 ताः उच्छिष्टभोजिनो दासास्तव मायां जयेमहि पंचरात्रे अवैष्णवानां पक्वान्नं पतितान्नं तथैव च अनर्पितं तथा विष्णोः श्व

मांससदृशं भवेत् दन्ताच्चेयः निर्माल्यं भक्षयित्वेव सुच्छिद्यमगुरोरपि मांसं पयोव्रतो भूत्वा जपन् छाक्षरं सदा ब्रह्म कूर्चं त-
 तोपीत्वा पूतो भवति मानवः प्रसादं षड्विधं प्रोक्तं अनुजातं कटाक्षितम् हस्तदत्तं सुरवाघ्रातं भांडोच्छिद्यंतं यैव च उत्तरापो शिना-
 त्पूर्वं दत्तोच्छिद्यंतु पावनम् वनेव निर्माल्यं नैव संभक्षेत् कुपे सर्वं च निक्षिपेत् स्वीकुर्याद्यदिसंमोहाद्वोरवं नरकं व्रजेत्
 मक्षिकापादमात्रं तु निर्माल्यं न स्पृशेत् क्वचित् यदि स्पृशेत् समोहाद्वोरं नरकेषु निमज्जति शिवपुराणे रुद्रवाक्यम् पूजां कुर्या-
 त्त्रिसंध्यं तु तथा भक्तिमत्तं च लाम् मुसतीर्थं प्रसादं च नैवेद्यं परि वर्जयेत् अनर्हं मम नैवेद्यं पत्रपुष्पं फलं जलम् निवेद्य भक्त्या
 भक्ष्यंतं सर्वं कुपे विनिक्षिपेत् धर्मशास्त्रेऽपि पत्रपुष्पं फलं चान्नं महादेव समर्पितम् नाश्नीयात्परिगृह्येत निरवने द्वाजले
 क्षिपेत् वायुपुराणे जिह्वाचापल्यसंयुक्तः द्विजः संस्कारवर्जितः शिव निर्माल्यभोजी चरौ रवं नरकं व्रजेत् अनर्चक-
 द्विजातीनां तीर्थपानस्फुरासमम् प्रसादं मांसतुल्यस्याच्च दनरुधिरं स्मृतम् अवैष्णवघटतंतं क्रं प्रपन्नो मद्यवत्यजेत् अवैष्ण-
 वान्नांतच्छेषं वैष्णवो मांसवत्यजेत् विष्णवर्चरहिते ग्रामे विष्णवर्चरहिते गृहे न कुर्यादन्नपानादि न तत्रादिव संवसेत् वर्जये-
 दन्यदेवानां मालाद्यायुधसर्पणम् तथा गोपुरहर्म्यं च नारुण्यादिरवलोकनम् गीतयादित्रपदहशब्दानां श्रवणं तथा कर्माणि
 च समस्तानि बाह्यानि चैतराणि च हारीते देवतांतरचिह्ने रंकितं वस्त्रादिकमपि न ग्राह्यं वैष्णवैरतः स्वयं त्वेन वर्जयेत् अ-
 न्यचिह्नांकितं वस्त्रभूषणासनभाजनम् दृक्षान्यश्नून्कूपगृहं सर्वं च परि वर्जयेत् अवैष्णवस्य हस्तान्नांदिव्यदेशादुपागतम्

हरेः प्रसादं तीर्थं च प्रयत्नेन विवर्जयेत् वैष्णवान्नं सदा भीयाद्विष्णुसायुज्यहेतवे वैष्णवान्नं त्यजेद्यो वै स याति नरकं ध्रुवम् सदा
च विष्णुशक्त्युपांगुरुसेवां तथैव च सदा वैष्णवसेवां च कुर्यान्मोक्षार्थं चिंतकः अथ भगवदाराधने असदस्यार्थं निषेधो लि-
ख्यते तदुक्तं षड्विंशन्मते दीपसूपं तथा शय्यापादत्राणं च मार्जनीम् स्नानां तेयः स्पृशो द्विप्रः पुनः स्नानेन शक्यति
काकेश्वरवराविद्भोऽङ्गताम्रचूडरजस्वला ब्राह्म्यां त्यपतिता न्यश्यंस्ततो नोपस्मृजेद्बुधः दीपाग्निं दीपतैलं च भस्मचास्थिरजस्व-
लाम् एतानि ब्राह्मणाः स्पृष्ट्वा स वासाजलमाविशेत् देवाजीवी. भिषक. शूद्रां च बाण्डालानुरूपातकान् पश्यन् नोपस्पृशेद्भीमा
नन्यान्संकरजानपि योलुब्धो नास्तिकः क्रूरो पिशूनो विषयात्मकः सर्वतीर्थेष्वपि स्नातः प्रायो मलिन एव सः मनुस्मृतौ दि-
वा कीर्त्यमुदक्यां च पतितं सूतिकांस्तथा शवे तत्स्पर्शिनं चैव स्पृष्ट्वा स्नानेन शक्यति गौतमस्मृतौ बाण्डालसूतिकां दूषया-
पतिताः शय एव च एतेषां स्पर्शनादेव स चैलं स्नानमाचरेत् यसिष्ठस्मृतौ रजस्वला सूतिकां च शवानं काकं च गर्दभ-
म् कुक्कुटं विड्वराहं च पूयपारवाडिनस्तथा बहिर्देवालकां स्पृष्ट्वा स वासाजलमाविशेत् देवालकं नाम गणेशं भैरवं दु-
र्गारुद्रादीन् ग्रंथदेवतान् योर्चयेद्भक्तिमान्विप्रः सर्वदेवालकः स्मृतः वेदवेद्यं ब्राह्मणोऽंशं भविकर्मप्रियं हरिम् योर्चको ब्राह्म-
णश्चेष्टन च देवालनामकः अथातुरविषयम् आतुरे स्नानसंप्राप्ते दशकृत्योत्थनातुरः स्नात्वा स्नात्वा स्पृशेदेन त-
तः शक्योत्स आतुरः अरवंडादर्श असामर्थ्याच्छरीरस्य वैषम्याद्देशकालयोः स्नानान्यन्यानि तु त्याज्यानि मानसं श्रेष्ठ-

मुच्यते आपः स्वभावतो मेध्याः किंपुनर्बन्हिता पिताः तेन संतः प्रशंसन्ति स्नानमुष्णो न वारिणा प्रक्षाल्य पादौ हस्तौ च आच-
 म्य च ततः परम् अन्ते च वाससस्त्यागस्ततः शूङ्खोत्सु आतुरः अथ श्रीविष्णुस्त्वे विस्पर्शदोषः तदुक्तं हारीते उत्सवे-
 वासुदेवस्य यः स्नाति स्पर्शशंकया पतितः स नरश्चैव रौरव नरकं व्रजेत् पराशरस्मृते उत्सवे वासुदेवस्य विष्णो-
 संमार्जने कृते उच्छिष्टभस्माकौ शास्त्रिभ्यः स्नानस्नानमाचरेत् वाराहे संध्यापास्त्रिकरिष्यन्ति द्विजाविष्णुपराङ्-
 मुरवाः रौरव नरकं प्राप्य चांडालिन्योनिमाप्नुयुः नानुव्रजति यो मोहादुर्मतिर्हरिमुत्सवे ज्ञानाग्निदग्धकेशोपिवसते न-
 रकेशचो स्नादे ये अर्चयन्ति देवेशं स्रुपेणापरि संस्थितम् किं करिष्यन्ति ते तीर्थे देवतानां च दर्शनैः किं यतैः किं व्रतै-
 र्वापि किं दानैः किं सुपोषणैः मूर्तिनारायणीयं न पश्यन्ति गरुडोपरि तत्रैव भगवद्भूचनम् मन्निमित्तं कृतं कर्म कर्म-
 लोपो भवेद्यदि तत्कर्म कुरुते नित्यं तिस्त्राः कोट्यो महर्षयः मन्निमित्तं कृतं पापं सद्भ्यां च कल्पते मामना इत्यधर्मोपि पा-
 पं स्थान्मत्प्रभावतः पापे भृगुवचनम् सकर्ता सर्वधर्माणां भक्तो यस्तव केशव सकर्ता सर्वपापानां यो न भक्तस्त्ववा-
 च्यत वैश्वानरक्रियाधिकारे उत्सवे वासुदेवस्य यः स्नाति स्पर्शशंकया स्वर्गस्थाः पितरस्तस्य पतति नरकक्षणा-
 त् विष्णुबालयसमीपस्थान् विष्णुसेवार्थमागतान् चांडालान् मृतिताम्रात्यान् स्पृष्ट्वा न स्नानमाचरेत् विष्णुधर्मोत्तरे
 विष्णोरध्यासश्चायं ति मंदिरैर्बोत्सवे गते दर्शनाकांक्षिणः सर्वे अस्पर्श्याश्चापि मानवाः सर्वे देवसमाना वै कथिता मुनि स-

तमाः तान्संस्पृष्ट्वा तु यः स्नानं कुर्यन्सनरकं व्रजेत् तथैव षट्त्रिंशन्मते देवयात्रा विवाहेषु यज्ञेषु प्रकृतैषु च उत्सवेषु च स
 वैषु स्पृष्ट्वा स्पृष्टिर्न विद्यते तीर्थं विवाहे यात्रायां संग्रामे देशे विप्लवे नगरग्रामदाहे च स्पृष्ट्वा स्पृष्टिर्न विद्यते अथ भगवदाराधने यु-
 गलमालाधारणावश्यकं लिख्यते भारद्वाजसंहितायाम् पूजाकाले हरिध्याने संध्यादिवंदने तथा तुलसीधार्यते कंठे ते भ-
 क्ता हरिवल्लभाः श्रवणे कर्तने चैव मंत्रजाप्ये च वैष्णवेः धार्यते तुलसी कंठे महाभागवतोत्तमैः सदा संधारयेद्यस्तुलसीमणिमा-
 लिकाम् भूतप्रेतपिशाचास्तु वतंतं तेन समीपतः न धारयंतिये मालां तुलसीकाष्ठसंभवाम् विष्णुकोपाग्निना दग्धास्ते योतिर्यममं-
 दिरम् मार्कंडेय अष्टोत्तरशतनेनैव तुलसीकाष्ठसंभवाम् कंठादिनाभिपर्यंतं धारयेद्वैष्णवोत्तमः ब्रह्मांडपुराणे प-
 द्याक्षमालाविप्राणां धारणीया प्रयत्नतः जपहोमार्चनाद्येव विशेषेण च धारयेत् वामनपुराणे पद्माक्षं धारयेद्यस्तु जपहो-
 मव्रतादिषु सोऽश्वमेधफलं प्राप्य विष्णुलोके महीयते पद्माक्षमालिकानित्यं धारणीया प्रयत्नतः धारयेच्च विशेषेण जपहोमार्च-
 नादिषु तस्मात्सर्वप्रयत्नेन तुलस्याः पूजनं कुरु एकाग्रमनसाराजन् तुलसी हरिवल्लभा तुलसी देवपूजायां जाप्यकाले तथैव च।
 पूजने स्मरणे चैव अन्यकालेन धारयेत् भोजने शयने स्नाने मलमूत्रविसर्जने तुलसीकाष्ठमालाया धारणात्पतितो भवेत् भारण्ये-
 लघुबाधायां मेथने क्षौरकर्मणि तुलसीकर्णकंठस्य ब्रह्महत्यापदपदे तुलसीधार्यते कंठे मलमूत्रविसर्जने नरके पच्यते मूढो यम-
 दंडेन पीडितः शांडिल्यस्मृतौ तुलसीचयथा लक्ष्मिलक्ष्मी च तुलसी तथा नभोदस्त्वेतयोरो जन्तुलसी हरिवल्लभा शाला-
 ग्रामा-

मशिलातुल्यातुलसीकाष्ठमालिका नभेदोस्ति तयोः किंचित् तस्मात्स्मात्वा तु धारयेत् स्नानकाले यदा कंठे तुलसी दामभूषितः तद्धारिपति
तं पादौ स पापिष्ठो न राधमः तुलसीकाष्ठमालां यो त्य शौचं वहते तु यः अवेष्णवः स विज्ञेयो महापातकवान् भवेत् यजोपवीतवद्धार्या-
इति स्मृत्या स उच्यते यज्ञसूत्राधिका ज्ञेया तुलसी हरि वल्लभा पुलस्त्यसंहितायाम् यज्ञसूत्रं विवर्णानां वैदिकं कर्म सिद्धये तु
लसी सर्ववर्णानां स्त्रीणां मोक्षप्रदायिनी निवेद्य केशवे मालां तुलसीकाष्ठसंभवाम् वहते यो नरो भक्त्या तस्य वै नास्ति पातकम् त-
था च श्रुतिः महोपनिषदि शंखचक्रधरो विद्वान्मालां तुलसीजां दधतः स जीवन्मुक्त इति प्रायश्चित्तनतस्यास्ति न पापतस्य वि-
ग्रहे तुलसीकाष्ठसंभूता माला यो वहते नरः श्रीपादो कृष्णायुधाकिनं विप्रं तुलसीकाष्ठभूषितम् दृष्ट्वा निंदापरो यस्तु स-
वै नरकभाग् भवेत् धारयन्ति न ये मालां हेतुकाः पापबुद्धयः नरकान् निवर्तते दग्धाः कोपाग्निना हरेः विधिबद्धा धिता सूत्रे माला तुल-
सीजा श्रुता धारणीया सदा कंठे जपहोमार्चनादिषु नारदपंचरात्रे तुलसीमालिका चैव राज्ञां चामरछत्रवत् ऊर्ध्वपुंड्रसदा-
धार्यं शिरसा यजोपवीतवत् अथ भगवद्वाक्यस्कां दे तुलसीकाष्ठजामालां कंठस्थां वहते तु यः अथा शौचोप्यनाचारो मामे-
वैति न संशयः तुलसीमालिकां कंठे विभर्ति जनपावनीम् स पूज्यो जायते लोके श्वपाकोऽपि हि निश्चितम् तुलसीमालिका धारि-
पुनाति भूवनत्रयम् प्रणमंति सुरास्तस्मै शिवशक्रयमादयः इति तुलसीमालोत्कर्षवर्णनम् अथ यजोपवीतवत्क-
र्षो लिख्यते तदुक्तं हारीते एकैकमुपवीततु यतीनां ब्रह्मचारिणाम् गृहीणां च वनस्थानां मुपवीतद्वयं स्मृतम् सो न-

रीयंतृतीयं वा विभ्रयाच्छुभ्रतंतुना आश्रमाणां चतुर्णां च तत्सूत्रं विधीयते तथैव भृगुस्मृतौ यज्ञसूत्रं बटोरेकं हेतयैतत्
 योः स्मृते एकमेव यतीनां स्यादिति धर्मो व्यवस्थितः पन्थे देवपुत्रकामस्तु पर्वकामस्तु तथैव च आयुः कामीसदा कुर्याद्ब्रह्मजोपवी-
 तकम् स्मृतके स्मृतके क्षौरे चाडालस्य शनिने तथा यज्ञसूत्रे नवीनस्य धारणं मनुष्यवतीत् श्वानरासपुंसस्य शस्त्रे छादीनां तथैव च मे-
 हने वाथ वा ज्ञानात् नाविकं वा स्पृशेद्यदि तत्क्षणादेव नश्यति न यथा हि ज्ञानात् तस्मात्सर्वप्रयत्ने च धार्ये त्वात्योपवीतकं योनधा-
 रयते विप्रो ब्रह्मसूत्रं विधानतः तपो ज्ञानं भवेत्तस्मात्सर्वकर्म च निष्कलं पतितं वृद्धितं वापि ब्रह्मसूत्रं दाभवेत् नूतनं धारयेद्द्विप्रः स्ना-
 नसंकल्पपूर्वकं परित्यजति यो विप्रामो हातृर्कावलंबिनः स्वर्गापवर्गपागाभ्यां प्रच्युतास्तेन संशयः ब्रह्मसूत्रपरित्यागाद्ब्रह्मचारो गृही-
 तवती परिब्राह्मणोऽपि पतितस्मात्तनपरित्यजेत् तथैव पाराशरः दशष्टौ च गृहस्थस्य चत्वारिंशत्तवाग्निनाम् एक एवोपवीतस्य
 यतीनां ब्रह्मचारिणाम् यज्ञसूत्रद्वयं धार्यं ब्राह्मणेन विधानतः तृतीयं तूत्तरीयाथर्वस्मृताभावे चतुर्थकम् रंध्रादिनाभिपर्यंतं यज्ञसूत्रं
 पवित्रकं न्यूनरोगप्रवृत्तिः स्यादधिके धर्मनाशनम् स्मृतके स्मृतके क्षौरे चाडालस्य शनिने च यज्ञसूत्रनवीनस्य धारणं मनुष्यवतीत्
 स्मृतिरत्नाकरे नामैरुर्ध्वमनायुष्यमधस्ताद्भूमनाशनम् तस्मान्नाभिपर्यंतं धार्यमिति वेदविदो विदुः त्रयमूर्ध्वगतं तंतूतं तु
 त्रयमधः स्थितम् त्रिष्टुब्धग्रंथिने केन उपवीतमिहोच्यते अथा च मनविधिस्तदुक्तं हारीते आचम्यातः परं मौनी प्राङ्मुखः
 रोगाभ्युदङ्मुखः नामभिः केशवाद्यैश्च यथासरव्यमुपस्पृशेत् द्विराचम्येत्तत्सर्वं त्रिविण्मूत्रोत्सर्जनैश्च यम् पवित्रपाणिना चम्य-

पश्चात्संध्यां समाचरेत् संध्याभाष्ये गोकर्णकृतिहस्तेन माषमग्नं जलं पिबेत् तन्न्यूनमधिकं पीत्वा स्फुरापानसमं भवेत् अ
 गुच्छाग्रं समाकुंच्य मध्यमामध्यपरं गोकर्णं तद्विज्ञेयं सर्वेषां च मनोपुच्छं तर्जन्यं गुच्छं संयोगे राक्षसी सुद्रिका भवेत् राक्षसी
 सुद्रिका दत्तं ततो यं रुधिरं भवेत् पूर्वाचमनममृतं सोमपानमथोत्तरम् दक्षिणैरक्तपानं तु स्फुरापानं तु पश्चिमं कनिष्ठानामिकां-
 गुष्ठैर्नासाग्रं करपीडनम् ॐ कारं मुद्रासाप्रोक्ता यतेश्च ब्रह्मचारिणः पंचांगुलिभिर्नासाग्रं पीडनं प्रणवाभिधम् मुद्रेयसंवाप
 घोवानप्रस्थग्रहस्थयोः बृहद्ब्रह्मलं हितायाम् रेतोमूत्रशक्लमौक्षेत् यथा वायुविमोक्षणे परिश्रमे मृते हासे उच्छिष्टजनसंग-
 मे उच्छिष्टस्पर्शने मध्यदर्शने चाश्रुपातने रक्तकेशमलस्पर्शे जृम्भायां स्वप्नदर्शने छिन्नाधीवनसंक्रोधे घ्राचम्य शतचिकाम्य-
 या उपक्रमोपसंहारे कर्मणो नीविबंधनं केशवादिभिराचम्य सद्यः शतद्विंशतिमुयात् अकृत्वा च मनविमोचनं कर्मफलभागभवे
 त् यथाभिषेकजाशतद्विर्बहिरेव प्रजायते मंत्रपूतजलैस्तद्वदाचम्य त्वांतराशतचि इत्यादि शौचाचारयुक्तं वैष्णवं नान्यत् न
 दुक्तं वसिष्ठस्मृतौ आचारहीनं न पुनर्निवेदाय द्रव्यधीताः सहस्रद्विंशोः छंदस्ये न मृत्युकाले त्यजन्ति नीडं शकुं ताडयन् जान-
 पक्षाः चतुर्णामपि वर्णानामाचारो धर्मपालनम् आचारश्च दंडहानां भवेद्धर्मः पराङ्मुखः भ्रष्टो यः स्वाश्रमाचारान्पतितः सो
 भिधीयते समुल्लंघ्य सदाचारं कश्चिन्नाप्नोति शोभनम् नारदीये धिकूजेन्माचाररहितं जन्म धिकूजान् वर्जितम् शू-
 द्रेषु दृश्यते न तं ब्राह्मणेन तु दृश्यते शूद्रोऽपि ब्राह्मणो ज्ञेयो ब्राह्मणः शूद्र एव सः सहस्यति स्मृतौ शौर्यवीर्यादिरहितः

स्तपोज्ञानविवर्जितः आचारहीनपुत्रस्तसूत्रोच्चारणमः स्मृतः भगवद्वचनम् श्रुतिस्मृतिमैवाज्ञेयस्तासु लुब्धवर्तते
 आज्ञाच्छेदीममद्रोहीनमद्रोहोन्नवैष्णवः श्रुतिस्मृतिउभेनेत्रे ब्राह्मणानां प्रकीर्तिते एकैकविकलः काणोद्वाभ्यामधस्तथैव च
 भगवद्गीतायाम् यः शास्त्रविधिमुत्सृज्य वर्तते कामकारतः न स सिद्धिं न वा मोक्षं न सुखं न परांगतिम् तस्माच्छास्त्रप्र-
 माणां तेषां कार्याकार्यव्यवस्थितौ ज्ञात्वा शास्त्रविधानोक्तं कर्म कर्तुं मिहार्हसि तस्माच्छास्त्रोक्तविधिना संध्योपास्तिसमाचरेत्
 ततो संमार्जयित्वा च पश्चाद्वाचमनं चरेत् गायत्र्या ध्येयं प्रदद्याच्च जपं कुर्वीत भक्तिसान् आचम्य तर्पयेद्देवान् पितॄन्पि विधान-
 तः वैकुण्ठपार्षदाभ्यां तर्पयेच्च यथाविधि कुशासनं समाविश्य पुंड्रं कुर्याद्यथाविधि ध्यात्वा नारायणं देवं रविमंडलम-
 ध्यगम् उपस्थानं ततः कृत्वा नमस्कुर्यात्ततो हरिम् अथाश्रमधर्मैः तदुक्तं हारीतस्मृतौ मौजिमेरुबलयादंडं पा-
 लाशं ब्रह्मचारिणः त्रयस्तपैर्वा दंडायतेः काषायवास्सी कुशाचारं वल्कलं वा वनस्थस्य विधीयते कटिसूत्रं च कौपीनं
 महती शतकुवासी कुंडले चांगुलीयानि गृहस्थस्य विधीयते यस्त्वेकदंडमालं व्यधर्म ब्राह्मणपरित्यजेत् विकर्मस्थो भवेद्दि-
 मः स याति नरकं ध्रुवम् शिरवायसोऽपरीतादिब्रह्मकर्मयतिस्त्यजेत् स जीवन्नेव चांडालो मृतो चेश्वाभिजायते कर्मणां फल-
 संत्यागः स न्यासः स मुदा त्ततः चतुर्णामश्रमाणां च गृहस्थस्य विशेषतः अहिंसा सत्यवचनं सर्वभूतानुकंपिता शमोदा-
 ने यथा शक्तिर्गाहस्थो धर्म उच्यते स्वधर्मकमाजितजीवितानां स्वस्वेव दारं पुंसं दारतानाम् जितेन्द्रियाणामतिथिभियाण-

मतिथिप्रियाणां गृहेपि मोक्षोपुरुषोत्तमानाम् श्रीमद्भागवते गृहेष्वाविशतां वापि पुंसां कुशलकर्मणाम् महातीया-
तयामानां न बंधाय गृहामताः अथ स्त्रीधर्मो लिख्यते अंतःकच्छं बहिःकच्छं द्विविधं परिकीर्तितम् ब्राह्मणी-
प्रभृतीनां वै अचश्यं मनुरब्रवीत् गृहस्थानां च नृस्थानां स्त्रीणां चैव विशेषतः कच्छं हीनेन यत्कर्म कुर्यात्तन्निष्फलं भवेत्
ब्राह्मणस्य तु या नारी कच्छं हीना भवेद्यदि गर्हिता सर्वकर्मभ्यः पतत्येव न संशयः ऋतुकाले तु यानारी कच्छेन सहिता-
यदि शैरवे नरके घोरे पतितासान संशयः शूद्रादिकानां स्त्रीणां च कन्यादीनां च सर्वदा असंस्कृतानां नारीणामकच्छं मनुर-
ब्रवीत् अनंतसंहितायाम् स्त्रीणां तु भर्तृहीनानां वैष्णवीनां वस्त्रधरे यावच्छरीरपातं वै प्रशस्तं केशधारणम्
न कार्यं केशवपनं वैष्णव्याभर्तृहीनया यद्यज्ञानात्करोत्येषा तन्मुरवं नावलोकयेत् विजयसंहितायां भगवद्भवनम्
प्रपन्नापत्तिनाहीना यानारी केशधारिणी तस्यास्तद्धारणे ब्रह्मन् न दोषोस्तीति मे मतम् स्वर्गेश्वरसंहितायाम् स-
कच्छं वर्णिने भिक्षुककच्छं गृहमेधिनम् स्रक्केशां विधवां दृष्ट्वा सचेलं स्नानमाचरेत् प्रयोजनांतरा शक्त्या विधवा वापये-
च्छिरः मुमुक्षुर्यदिसा तस्यावपनं तु निषिध्यते अथ ब्राह्मणवैष्णवानां तु सर्वांगक्षौरं प्रशस्तम् तदुक्तं आपस्तंबेन ये-
श्वदेवखंडेति निरीशारवायाम् केशश्मश्रून्वपते नरवानि निष्कृते दतो धावते स्माति अहं वासः परिधत्ते पाप्मनोपहत्ये-
इत्यादि श्रुतिः स्मृतिरपि ब्राह्मणवैष्णवो वापि श्मश्रूधारि भवेद्यदि सजीवन्नेव चांडालो मृतश्च श्वाभिजायते अ-

धननस्कारनियमं आपस्तंबे समित्युष्यकुशाग्न्यंबुसूदनाक्षतपाणिकः जपं होमं च कुर्याणो नाभिवाद्योद्भिजो ब्रूथैः वसंतं जुं
भस्माण च कुर्वंतं दंतं धावनम् अभ्यक्तशिरसं चैव स्नानं नैवाभिवादयेत् प्राकृपाणिकमना ज्ञातमशक्तं रिशुमातुरं ॥ योगिर्न च त
थाशक्तं कनिष्ठान्नाभिवादयेत् पाषंडं पतितं ब्राह्म्यं महापातकिनं शठम् नास्तिकं च कृतघ्नं च नाभिवादे हि जोत्तमः धावंतं च प्र-
मनं च सूत्रोच्चारकरंत्या भुंजानमातुरं साहं नाभिवादे हि जोत्तमम् अश्रोत्रियं कृतघ्नं चाब्रह्मण्यं स्वर्णहारिणाम् पौनर्भवंदेव
लकृगभसिंस्कारवर्जितम् अन्यांश्च पतितानि प्रान्नाभिवादे हि जोत्तमः धावंतं तलमध्यस्थं दूरस्थं धनगर्वितम् देहाभिमानि-
नं चैव नाभिवादेत्कदाचन इत्यादि श्रुतिस्मृत्युक्तसद्मप्रतिपादनीय रचीकृतलीलामानुषाधिग्रहो शठकोपराभानुजो तदुक्तं
विष्वक्सेनसंहितायाम् नारायणं प्रति विष्वक्सेनवचनं भूम्या कृतावतारो हं सर्वानेतामनुजान् दृढम् प्रापयिष्यामि वैकुंठं
नात्र कार्या विचारणा एवं कृतप्रतिज्ञो थ कुरुकानगरे शुवि शठकोप इति रव्या नो जज्ञे कारिस्ततो महान् ब्रह्मांडपुराणे
दत्तात्रेयः कृतयुगे त्रेतायारघुनंदनः लोकसंरक्षणार्थाय नैषो मानुषमात्रकः तथैव रामानुजोऽपि तदुक्तं भागवते
कलौ रवलु भविष्यंति नारायणपरायणाः क्वचिच्छक्तिमहाराजद्राविदेषु च भूरिशः ताम्रपर्णी नदी यत्र कृतमालापयस्विनी-
कावेरी च महापुण्या प्रतीची च महानदी येऽपि बंति जलं तासां ननु जामनुजेश्वरं प्रायो भक्ता भविष्यंति वास्तुदेवे मलाशयाः
पद्मपुराणे पूर्वखंडे पाषंडबहुलैः लोके कुदृष्टिजनसंकुले कलौ विष्णो वसिष्ठांत पुनरुद्धार्यते यतिः अनंतं प्रथमं नाम हि-

तीयं लक्ष्मणं तथा तृतीयं बलरामं च कलौ रामानुजो यतिः प्रपन्नामृतेषु पाषंडबौध्वावर्तकेः त्रयीधर्मो विलोपितः
 दत्तात्रेयस्वरूपेण लोके पाषंडसंकुले त्रिदंडधारिणा पूर्वं विष्णुनारक्षिता त्रयी विष्णोस्तु पार्श्वदास्त्वद्यशेषशेषाशानादयः
 अवतीर्णास्तु ते क्षित्या दत्तात्रेयादयो यथा स्वेच्छा विहारिणस्तैश्च न कर्मवशावर्तिनः भगवद्गीतायाम् यदा यदा हि ध-
 र्मस्य ग्लानिर्भवति भारत अभ्युत्थानमधर्मस्य तदा त्मानं सृजाम्यहम् परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् धर्म-
 सस्थापनार्थाय संभवामि युगे युगे भार्गवपुराणे ब्रह्मराक्षसवचनम् महासूर्यान्वये पुण्ये केशवस्य त्रिपोदिनः
 जज्ञे पुण्यवतः पुत्रो न तं शीनेत तेजसा तस्य रामा पुजइति पितृनामा करोन्मुदा सर्वचेतनरक्षार्थं भवतीर्णादयानिधिः ॥
 एनं शेषांशं संभूतं रामानुजमुनिं विना नान्यः पुमान्समर्थः स्यान्मज्जन्मेदं निवारितुं तस्माद्यतींद्रसामर्थ्यमीश्वरस्यापि ना-
 स्ति हि यतो यतींद्रसंबंधात्पाप्माद्यपि मुक्तिभाक् तस्मादयं लक्ष्मणदेशिकेन्द्रः साक्षाद्भिरलोकगुरुर्महात्मा तस्यैव-
 संबन्धबलेन तेन मोक्षो हि सिद्धो निरिवल्लाल्साच्च ततो निर्विद्यसंसारतश्च ये संदेशिकाश्रिताः तत्रापि द्विविधा प्रोक्ता प्रप-
 न्नाभक्तिभेदतः तत्रादौ भक्तिलक्षणम् तदुक्तपादौ आद्यतु वैष्णवं प्रोक्तं शारवचक्रांकनं हरेः धारणं चोर्ध्वपुंड्रा-
 णां तन्मंत्राणां परिग्रहः कीर्तनं श्रवणं चैव बंदनपादसेवनम् तस्यादौ दक्षसेवा च तन्निवेदितभोजनम् तदीयानां च-
 सेवा च द्वादशीव्रतनिश्चितम् तुलसीरोपणं विष्णोर्देवदेवस्य शार्ङ्गिणाः भक्तिषोडशधा प्रोक्ता भवबन्धविमुक्तये तथा

चभागवते स्मरणं कीर्तनं विष्णोः स्मरणं पादसेवनम् अर्चनं वंदनं दास्यं सरव्यमात्मनिवेदनम् इति पुंसां पिता विष्णोर्भ-
 क्तिश्चैन्नवलक्षणा क्रियते भगवत्यद्वा तन्मन्ये धीतुमुत्तमम् हारीतेपि शंखचक्रोर्ध्वपुंड्रादिधारणं स्मरणं हरेः त-
 न्नामकीर्तनं चैव तन्निवेदितसोजनम् तत्पादवंदनं चैव तत्पादांबुनिषेवणं एकादशकपवासश्चतुलस्या अर्चनं हरेः तदी-
 यानामर्चनं च भक्तिर्नवविधा स्मृता इति साधनरूपा कथिता अथ सिद्धा आसीनो वा शयानो वा तिष्ठन्वायत्र कु-
 व्रचित् अविच्छिन्ना स्मृतियं वैसा सिद्धा परिकीर्तिता स्मर्तव्यः सततं विष्णुर्विस्मर्तव्यो न जातु चित् सर्वविधिनिषेधास्युः
 रेतयोरेव किंकराः अथार्तप्रपन्नलक्षणम् श्रीशानुभवप्रत्युहं देहस्थितिदुरावहां त्वरया प्राप्तिमीशाननिरब-
 धनशायनः हेयमिदं शरीरं तु तव कैक्ये रोधि नम् शीघ्रमेव जहि स्वामिन् प्रार्थना तैतिकथ्यते अथ दृढलक्षणं तदु-
 क्तपाद्ये कृत्याकृत्यविषे कैच परलोकस्थ चिंतनम् तत्प्राप्तिसाधनं विष्णोः स्वरूपज्ञानमेव च उपायभावे संत्यज्य क-
 र्मज्ञानादिकं नरः कुर्वन् भगवतः प्रीत्यै महाभागवतोत्तमः तथा च श्रीभागवते ननाकपृष्ठे न च सार्वभौमे न
 पारमेष्ठ्यनरसाधिपत्यम् न योगसिद्धीरपुनर्भववाचां छंतियत्पादरजः प्रपन्नाः एकांतिनो यस्य न किंच नार्थं वांछन्ति ये वै
 भगवत्प्रपन्नाः अत्यद्भुततच्चरितं समगलगायन्त आनंदसमुद्रमग्नाः त्वमेवोपायभूतो मे त्वदन्यत्किंचिन्न विद्यते इत्थं स्व-
 भारमारोप्य सिद्धोपाये श्रियः पतो निवृत्य निर्भरतया स्वप्रयत्नेषु सर्वतः यावद्देहमेव स्थानं दृष्ट्वा प्रपत्तिरीर्यते भग-

बहुचनम् भक्त्या परमया चैव प्रपत्त्या यामहामते प्राप्यो हं नान्यथा प्राप्यो मामकैः कार्यलिप्ताभिः त्रिदंडमवलंबंते यतयो ये महाधि-
 प तेषामपि च कर्तव्यमत्कृत्यमितरेषु किम् एतादृशपूर्वोक्तविशेषणविशिष्टानां भागवतानां आसधनमाहात्म्यं किरच्यते तदु-
 क्तं पाराशरस्मृतौ तदीयाराधनं पुण्यं वक्ष्यामि मुनिसत्तमाः यदन्वेषणमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते नातः परतरं पुण्यं त्रिषु
 लोकेषु विद्यते सर्वकामप्रदं पुंसां अत्यन्तातिशयं हरेः तस्मात्परतरं श्रेयो नास्ति सत्यं ब्रवीम्यहं सकृत्संपूजनं तेषां सुक्तिदं पा-
 पिनामपि सहस्रवार्षिकी पूजा विष्णोर्भगवतो हरेः सकृद्भागवताचार्याः कलां नार्हति षोडशीम् सकृत्संपूजिते पुण्यं महाभा-
 गवते गृहे आकल्य कोटिपितरः परितृप्तान संशयः यथा तु व्यतिदेवेशो महाभागवतार्चनात् तथानुव्यतिहरिर्विधिवत्सा-
 र्वनादपि षष्टिवर्षसहस्राणि विष्णोरा राधने फलम् सकृद्द्वेषावपूजायां लभते नात्र संशयः किंतस्य दानैः किं तीर्थैः किं यज्ञैः
 विधिवत्कृतैः सर्वं संप्राप्यते पुंसां विष्णुभक्ताभिपूजनात् आराध्यैव जगन्नाथं यथेष्टानपरा नपि त्यक्तभक्तार्चना व्यर्था
 जासारा उरवरां वुवन् वैष्णवो यद्गृहे भुंक्ते तस्य भुङ्क्ते हरिः स्वयम् हरिर्यस्य गृहे भुंक्ते तस्य भुङ्क्ते जगन्नयं तोषयति च तद्रक्ताः
 न्यंच कालपरायणान् सकामास्तत्फलं याति निष्कामाः परमपदम् यथा भागवतानां तु पादां मोरुहसंबनान् तथा स्वारा-
 धने चापि न प्रीतो भगवान् हरिः स्कांदे भगवद्वचनम् यदन्नं कुरुते निरर्थं च क्षुपा गृह्यते मया रसं दास्यति जिह्वायाम-
 भामिकमलोद्भव भारद्वाजसंहितायाम् सद्भिर्गृहागताः संतः पूजनीया विशोपतः प्रियवाग्भिस्तथा ध्यायेत् भोगिरि-

ष्टैर्यथोचितैः अन्नाद्यमपि वा तोयं प्रभूतं स्वल्पमेव वा भगवत्प्रीतये नित्यं दद्याच्छुद्धाययोगिने एकं भागवतं विप्रमर्चयेदन्नदानतः त-
स्य स्यात्सफलं जन्मतच्छुण्णमहामते भगवद्वचनम् मम मद्रक्तभक्तेषु प्रीतिरभ्यधिका भवेत् तस्मान्मद्रक्तभक्तश्च पु-
जनीयो विशेषतः अध्वंशान्तमविज्ञातमतिथिस्तत्प्राप्तितम् योनपूजयते भक्त्या तमाहुर्ब्रह्मघातकम् मद्रदनाच्छतगुणं मे-
द्रक्तस्य तु वंदनम् मद्रोजनाच्छतगुणं मद्रक्तस्य तु भोजनम् बृहन्नारदीये यो विष्णुभक्तानि कामान् भोजयेच्छुद्ध्या
न्यतः त्रिसप्तकुलमुद्भूत्य स पाति हरि मदिहम् विष्णो प्रसादमाकांक्षन् वैष्णवान्परितोषयेत् अन्यथा वा स कामो सो नैव केनापि-
तुष्यति तस्मात्सर्वप्रयत्नेन वैष्णवान्मर्चयेत्सदा सर्वतरतिदुःखो घमहा भागवतार्चनात् पूजनाद्विष्णुभक्तानां पुरुषार्थोऽस्ति नेत-
रः तेषु च द्वेषतः किंचित् नास्ति नाशनमात्मनः अतिथिर्यस्य भग्नाशो घ्राह्यमिति चिन्तते स तस्य दुष्कृतं दत्त्वा पुण्यमादाय गच्छति
वस्त्रालंकारभूषाद्यैर्घोभागवतमर्चयेत् भूष्यते तस्य वंशोऽपि श्रीहृदिः पुत्रपौत्रकैः अंगसंवाहनाद्यैश्च तांबूलेर्व्यर्जनैस्तथा तो-
षयेद्भगवद्रक्तं तुष्यते च जनार्दनः यो प्रतिष्ठापयेद्विष्णुं वैष्णवं वा गुणान्वितम् न तु ल्यमिति मे बुद्धिर्भक्तपूजा शताधिका आ-
द्या वैष्णवपूजने निषेधः तदुक्तं पाराशरे अवैष्णवस्तयो विप्रः श्वपाकादधमः स्मृतः श्राद्धादिसर्वकृत्येषु वर्जयेत्तं प्रय-
त्नतः अवैष्णवानां विप्राणां पूजनं वंदनं तथा यजनाध्यापने श्राद्धे भोजनं परितोषयेत् अवैष्णवस्तयो विप्रः सर्वधर्मयुतोऽपि वा-
सपाषंडी तु विज्ञेयः सर्वकर्मसु गहितः विष्णुपुराणे अवैष्णवस्य पांडित्यं सर्वशास्त्रसमन्वितम् वचस्तस्य न गृह्ये

यात् शतनालीदं हविर्यथा अवैष्णवगृहे भुक्त्वा पीत्वा अज्ञानतो जलम् चांद्रायणशतं कुर्यात् न च शतद्वो भवेन्नरः सर्वे ब्रह्मव-
 दिष्यन्ति संप्राप्ते तु कलौ युगे नानुतिष्ठन्ति मैत्रेय शिष्योदरपरायणाः यदा यदा सताहानिर्वेदमार्गानुवर्तिनाम् तदा तदा कलैर्ह-
 द्विरनुभवेयो विचक्षणैः वसिष्ठस्मृतौ अवैष्णवस्तयो विप्रः सर्वधर्मबहिष्कृतः शैरवन्नरकं प्राप्य चांडालियोनिमाप्नुयात्
 अवैष्णवत्वं विप्राणामात्मनाशनकारणम् तस्मान्नुवैष्णवत्वं हि विप्राणां श्रुतिनोदितम् चतुर्वेदी च यो विप्रो वारुणदेवनविंदति
 वेदभारसमाक्रातो स वै ब्राह्मणगर्दभः नित्यं नैमित्तिकं काम्यं त्रिविधं श्रुतिनोदितम् अवैष्णवानां विप्राणां कर्मन निष्फलं भवेत्
 सत्कर्मनिरताः शतद्व्याः सांख्ययोगविदस्तथा नार्हन्ति शरणस्थस्य कलां कोटितमामपि तेषां न परिशुद्धानियोनिविद्याचकर्मच-
 ये विष्णुन्नरणैकांत्यविहीना ब्राह्मणादयः वसिष्ठस्मृतौ अवैष्णवः स्याद्यो विप्रो बहुशास्त्रश्रुतोपि वा सजीवन्नेव
 चांडालो मृतश्च श्वाभिजायते कंतु साहस्रिकं वापिलोके विप्रस्यैष्णवम् चांडालमिव च क्षीतचर्जयेत् सर्वकर्मसु शरवक्रो-
 र्ध्वपुंड्रादिरहितं ब्राह्मणाधमम् पूजयिष्यति यः श्राद्धे सर्वकर्मस्य निष्फलम् भगवंतमनुद्दिश्य न दद्यान् यजेत् क्वचित् नावै-
 ष्णवान् न भजति दद्यान् नावैष्णवाय च अवैष्णवस्तयो विप्रः स्वपाकादधमः स्मृतः अश्राद्धे यो दद्यात् पांडेयो शैरवन्नरकं व्रजेत्
 भगवंतमनुद्दिश्य यः कर्मकुरुते नरः स पाषाडीति विज्ञेयः सर्वकर्मसु गार्हितः श्रुतिस्मृत्यदिनधर्मं अलुत्वा यश्चरेन्नरः विकर्मस्थः
 स विज्ञेयः सर्वकर्मसु गार्हितः यो वेदार्थं गृह्णति धर्माधर्मं न विंदति न बुध्यते परं लोकं स नास्तिक उदाहृतः १ उ-

कधर्मपरित्यज्य योऽप्यधर्मप्रवर्तते पतितः स तु विज्ञेयः सर्वधर्मबहिष्कृतः यः कर्मकुरुते विप्रो विना विष्णुवर्चनं क्वचित् प्राप्नुयाद्
अथ ते सद्यश्चांडालत्वं स गच्छति अर्चयित्वा तु गोविंदं तत्रानर्चयेत् पृथक् अवैष्णवत्वं तस्यापीतरपत्न्या भवेत्क्षवम् योनरो वैष्णवो
चिह्नं धृत्वा च नमसा चरन् त्यजेच्चैर्द्वैदिकं धर्मं सोऽपि पाषंडतां व्रजेत् नैसर्गिकं तु जीवानां दास्यं विष्णोः सनातनम् तद्धिनावर्तते-
मोहादात्मचोरः सकथ्यते शंखचक्रविहीनास्तु देवतांतरपूजकाः द्वादशीविमुरवा विप्राः शैवाश्चाद्यैष्णवाः स्मृताः ॥ अवैष्ण-
वानां संसर्गात् पूजनादुदनादपि ॥ यजनाध्ययनात्सद्यो वैष्णवत्वाच्च तौ भवेत् सर्वत्रा वैष्णवान् विप्रान् पतितान् भविवर्जयेत् वै-
ष्णवाने च विप्रांस्तु सर्वकर्मसंयोजयेत् पुनरपि वैष्णवोत्कर्षं लिख्यते तदुक्तं पद्मपुराणे तस्मात्सर्वप्रयत्नेन वैष्णवान् पू-
जयेत्सदा सर्वं नश्यति दुःखं च महाभागवतार्चनात् महाभागवतान् श्रेष्ठान् पूजयेद्ब्रह्मभागवतान् मधुपर्कविधानेन यथाशक्त्या
द्विजोत्तमं शतश्रेष्ठाणां तिरस्त्रये पादौ प्रक्षाल्य भक्तितः अर्चयेद्ब्रह्मपुष्पाद्यैर्वस्त्रैरोष्मरणादिभिः तांबूलैर्नमस्तेषां पियथाशक्त्या
समर्चयेत् पुनः प्रणम्य भक्त्या च शनैस्तत्र निवर्तते उपचारं भृशं कुर्याद्यथाविधि समन्वितः वैष्णवान् भोजयेद्द्विपान् भक्त्या
दद्याच्च दक्षिणां एवमभ्यर्चयेन्नित्यं यावज्जीवमतंद्रितः कुलकोटिसमुद्भूत्य वैष्णवं लोकमाप्नुयात् आराधनानां सर्वेषां
विष्णोराराधनं परम् तस्मात्परतरं देवितदीयानां च पूजनम् अर्चयित्वा तु गोविंदं तदीयानां च पूजयेत्तु यः न स भागवतो ज्ञेयः
केवलं दाभिकः स्मृतः भागवते अर्चयामेव हरये पूजायः श्रद्धये हते न तद्भक्तेषु चान्येषु स भक्तः प्राकृतः स्मृतः पा

वद्वचनम् भक्त्यापरमयाचैव प्रपत्यावामहामते प्राप्योहं नान्यथा प्राप्योमामकैः कार्यलिप्ताभिः त्रिदंडमवलंबंतेयतयोयेमहाधि-
प तेषामपि च कर्तव्यमस्तुत्यमितरेषु किम् एतादृशपूर्वोक्तविशेषणविशिष्टानां भागवतानां आराधनमाहात्म्यं लिख्यते तदु-
क्तं पाराशरस्मृतौ तदीयाराधनं पुण्यं वक्ष्यामि मुनिसत्तमाः यदन्वेषणमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते नान्तः परतरं पुण्यं त्रिषु
लोकेषु विद्यते सर्वकामप्रदं पुंसां अत्यन्तातिशयं हरेः तस्मात्परतरं श्रेयो नास्ति सत्यं ब्रवीम्यहं सकृत्संपूजनं तेषां सुक्तिदं पा-
पिनामपि सहस्रवार्षिकी पूजा विष्णोर्भगवतो हरेः सकृद्भागवताचार्याः कलां नार्हन्ति षोडशीम् सकृत्संपूजितेषु पुण्यमहाभा-
गवते गृहे आकल्पकोटिपितरः परितृप्तान संशयः यथा तु व्यतिदेवेशो महाभागवतार्चनात् तथानतु व्यतिहरिर्विधिवत्सा-
र्चनादपि षष्टिवर्षसहस्राणि विष्णोरा राधने फलम् सकृद्देव्या वपूजायां लभते नात्र संशयः किंतु स्य दानैः किं तीर्थैः किं यज्ञै-
र्विधिवत्कृतेः सर्वं संप्राप्यते पुंसां विष्णुभक्ताभिः पूजनात् आराधयेच्च जगन्नाथं यथेष्टानपरा नपि त्यक्तभक्तार्चना व्यर्था
आसारा उरवरां बुवन् वेष्णा वोयद्गृहे भुंक्ते तस्य भुङ्क्ते हरिः स्वयम् हरिर्यस्य गृहे भुंक्ते तस्य भुङ्क्ते जगन्नाथं तोषयति च तद्रक्ताः
न्यंच कालपरायणान् सकामास्तत्फलं याति निष्कामाः परमपदम् यथा भागवतानां तु पादां भोरुहसेवनान् तथा स्वारा-
धने चापि न प्रीती भगवान् हरिः स्कांदे भगवद्वचनम् यदन्नं कुरुते नित्यं च क्षुपा गृह्यते मया रसं दास्यति जिह्वायाम-
भामिकमलोद्भव भारद्वाजसंहितायाम् सद्भिर्गृहागताः संतः पूजनीया विशोषतः प्रियवाग्भिस्तथा ध्यायेद्भोगिरि-

ष्टैर्यथोचितैः अन्नाद्यमपि वा तोयं प्रभूतं स्वल्पमेव वा भगवत्प्रीतये नित्यं दद्याच्छुद्धाययोगिने एकं भागवतं विप्रमर्चयेदन्नदानतः त-
स्य स्यात्सफलं जन्मतच्छुण्णमहामते भगवद्वचनम् मम मद्रक्तभक्तेषु प्रीतिरभ्यधिका भवेत् तस्मान्मद्रक्तभक्तश्च पु-
जनीयो विशेषतः अध्वंश्रातमविज्ञातमतिथिस्तत्प्राप्तितम् योनपूजयते भक्त्या तमाहुर्ब्रह्मघातकम् मद्रक्तस्य तु वंदनम् मद्रो जनाच्छतगुणं मद्रक्तस्य तु भोजनम् बृहन्नारदीये यो विष्णुभक्तानि कामान् भोजयेच्छुद्धया
नितः त्रिसप्तकुलसु रृत्य स याति हरिर्मंदिरम् दिव्यो प्रसादमाकांक्षन् वैष्णवान्परितोषयेत् अन्यथा वासकामो सो नैव केनापि-
तुष्यति तस्मात्सर्वप्रयत्नेन वैष्णवान्मर्चयेत्सदा सर्वतरतिदुःखौघं महाभागवतार्चनात् पूजनाद्विष्णुभक्तानां पुरुषार्थोत्तिनेत-
रः तेषु च द्वेषतः किंचिदनास्ति नाशनमात्मनः अतिथिर्यस्य भग्नशोभहा अतिनिवर्तते स तस्य दुष्टतदत्वापुण्यमादाय गच्छति
वस्त्रालंकारभूषाद्यैर्धोभागवतमर्चयेत् भूष्यते तस्य वंशोपि श्रीवृद्धिः पुत्रपौत्रकैः अंगसंवाहनाद्यैश्च तांबूलैर्व्यजनैस्तथा ती-
षयेद्भगवद्रक्तं तुष्यते च जनार्दनः यो प्रतिष्ठापयेद्विष्णुवैष्णवं वा गुणान्वितम् न तु त्यमिति मे बुद्धिर्भक्तपूजाशताधिका अ-
था वैष्णवपूजनैर्निषेधः तदुक्तपाराशरे अवैष्णवस्तयो विप्रः श्वपाकादधमः स्मृतः श्राद्धादिसर्वकृत्येषु वर्जयेत्तं प्रय-
त्नतः अवैष्णवानां विप्राणां पूजनं वंदनं तथा यजनं ध्यापनं श्राद्धं भोजनं परिवर्जयेत् अवैष्णवस्तयो विप्रः सर्वधर्मयुतोपि वा
सपाषंडी तु विज्ञेयः सर्वकर्मसंगर्हितः विष्णुपुराणे अवैष्णवस्य पांडित्यं सर्वशास्त्रसमन्वितम् वचस्तस्य न गृह्ये

यात्तु शतनालीतुंहविर्यथा अवेष्यावगृहेभूत्वापीत्वाअज्ञानतोजलम् चांद्रायणशतंकुर्यात्तन्नचशुद्धोभवेन्नरः सर्वेब्रह्मव-
 दिष्यन्ति संप्राप्ते तु कलौ युगे नानुतिष्ठन्ति मे त्रेयसि शिष्योदरपरायणाः यदायदासतांहानिर्वेदमार्गानुवर्तिनाम् तदातदाकलैर्ह-
 ङ्गिरनुमेयोविचक्षणेः वसिष्ठस्मृतौ अवेष्यावस्तु योविप्रः सर्वधर्मबहिष्कृतः शैरवंनरकं प्राप्यचांडालियोनिमाप्नुयात्
 अवेष्यावत्वं विप्राणामात्मनाशनकारणम् तस्मान्नुवेष्यावत्वं हि विप्राणां श्रुतिनोदितम् चतुर्वेदीचयोविप्रोवास्तु देव न विंदति
 वेदभारसमाक्रान्तो स यै ब्राह्मणगर्दभः नित्यं नैमित्तिकं काम्यं त्रिविधं श्रुतिनोदितम् अवेष्यावानां विप्राणां कर्मतन्निष्फलं भवेत्
 सत्कर्मनिरताः शूद्राः सांख्ययोगविदस्तथा नार्हन्ति शरणस्थस्य कलां कोटितमामपि तेषां न पारिशुद्धानियोनिविद्याचकर्मच-
 ये विष्णुचरणैकांत्यविहीना ब्राह्मणादयः वसिष्ठस्मृतौ अवेष्यावः स्याद्योविप्रो बहुशास्त्रश्रुतोपि वा सजीवन्नेव
 चांडालो मृतश्च श्वाभिजायते कतुसाहस्रिकं चापिलोके विप्रमवेष्यावम् चांडालमिव च क्षीतचर्जयेत्सर्वकर्मसु शंखक्रो-
 र्ध्वपुंड्रादिरहित ब्राह्मणाधुमम् पूजयिष्यन्ति यः श्राद्धे सर्वकर्मस्य निष्फलम् भगवन्तमनुद्दिश्य न दद्यान्न यजेत्कचित् नार्थ-
 णवान्न भजति दद्यान्नार्थेण धाय च अवेष्यावस्तु योविप्रः श्वपाकादधुमः स्मृतः अश्राद्धे योत्थपांडे यो शैरवंनरकं व्रजेत्
 भगवन्तमनुद्दिश्य यः कर्मकुरुते नरः स पाषाडीति विज्ञेयः सर्वकर्मसु गर्हितः श्रुतिस्मृत्यदितंधर्मं अरुत्वायश्चरेन्नरः विकर्मस्थः
 स विज्ञेयः सर्वकर्मसु गर्हितः यो वेदार्थं गृह्णति धर्माधर्मं न विंदति न बुध्यते परं लोकं स नास्तिक उदाहृतः १ उ-

कर्मपरित्यज्य योत्थधर्मप्रवर्तते पतितः स तु विज्ञेयः सर्वधर्मबहिष्कृतः यः कर्मकुरुते विप्रो विना विष्णुवर्चनं क्वचित् प्राप्नुयाद्
अयं ते सद्यः श्वां डालत्वं स गच्छति अर्चयित्वा तु गोविंदं इतरानर्चयेत्पृथक् अवैष्णवत्वं तस्या पीतरभक्त्या भवेत्क्षवम् योनरो वैष्णव
चिह्नं धृत्वा च तस्माच्चरन् त्यजेच्चैर्द्वेदिकं धर्मं सोऽपि पाषंडतां व्रजेत् नैसर्गिकं तु जीवानां दास्यं विष्णोः सनातनम् तद्दिना वर्तते-
मोहादात्मचोः सकथ्यते शंखचक्रविहीनास्तु देवतांतरपूजकाः द्वादशीविमुरवा विप्राः शैवाश्चावैष्णवाः स्मृताः ॥ अवैष्ण-
वानां संसर्गात्पूजनाद्वंदनादपि ॥ यजनाध्ययनात्सद्यो वैष्णवत्वाच्चक्रतो भवेत् सर्वत्रावैष्णवान् विप्रान् पतितांश्च विचर्जयेत् वै-
ष्णवानेव विप्रांस्तु सर्वकर्मसंयोजयेत् पुनरपि वैष्णवोत्कर्षं लिख्यते तदुक्तं पुराणेषु तस्मात्सर्वप्रयत्नेन वैष्णवान्
जयेत्सदा सर्वं नश्यति दुःखो घमं महाभागवतार्चनात् महाभागवतान् भेदान् पूजयेद्ब्रह्मागतान् मधुपर्कविधानेन यथाशक्त्या
द्विजोत्तमं शतशोपायांतरैरम्येपादौ प्रक्षाल्य भक्तिः अर्चयेद्गंधपुष्पाद्यैर्वस्त्रैरोभरणादिभिः तांबूलनफलैर्वापि यथाशक्त्या
समर्चयेत् पुनः प्रणम्य भक्त्या च शनैस्तत्र निवर्तते उपचारं भूषणं कुर्याद्यथाविधिसमन्वितः वैष्णवान् भोजयेद्दिप्रान् भक्त्या
दद्याच्च दक्षिणां एवमभ्यर्चयेन्नित्यं यावज्जीवमनंदितः कुलकोटिसमुद्भूत्य वैष्णवं लोकमाक्रयात् आराधनानां सर्वेषां
विष्णोराराधनं परम् तस्मात्परतरं देवितदीयानां च पूजनम् अर्चयित्वा तु गोविंदं तदीयानां च पूजयेत्तु यः न स भागवतो ज्ञेयः
केवलदायिकः स्मृतः भागवते अर्चयामेव हरये पूजायः श्रद्धये हते न तदुक्तेषु चान्येषु स भक्तः प्राकृतः स्मृतः पा

राशरस्मृतौ अर्थपंचकतत्वज्ञाः पंचसंस्कारसंस्कृताः आकारत्रयसंपन्नास्तेवैभागवताः स्मृताः तापः पुंड्रतथानाममंत्रोया
 गश्चपंचमः अमीतेपंचसंस्काराः परमेकांतिहेतवः हेमूर्तीवास्तुदेवस्यचरंवाचरमेवच अचरं ब्रह्मसंयुक्तचरं भागवताः स्मृ
 ताः श्रीभागवतेएकादशस्कंधे यैवैभागवताप्रोक्ताउपायात्मात्मलब्धये अंजः पुंसामविदुषांविद्धिभागवतानुहिता
 न् सर्वभूतेषुयः पश्येद्भगवद्वाचमात्मनेः भूतानिभगवत्यात्मनेषभागवतोत्तमः देहेन्द्रियप्राणमनोधियांयोजन्माय्य-
 यस्तद्वयतर्षकुक्षुः संसारधर्मेरविमुक्त्यमानः स्मृत्याहरेर्भागवतप्रधानः नकास्यकर्मबीजानांयस्यचेतसिसंभवः वास्तु
 देवैकनिलयः सर्वैभागवतोत्तमः नयस्यजन्मकर्मभ्यांनवर्णाश्रमजातिभिः सज्जतेरिमन्नहंभावीदेहेवैसहरेः प्रियः न
 यस्यस्वपरइतिचित्तेष्टात्मनिबाभिदा सर्वभूतसमः शान्तः सर्वैभागवतोत्तमः त्रिभुवनविभवहेतवेव्यकुण्डस्मृतिरजितात्म
 स्फुरादिभिर्विभुग्यान् नचलतिभगवत्पदारविंदा लुचनिमिषार्धमपिसर्वेष्वाचार्यः विसृजतिहृदयंनयस्यसाक्षान्दुरिरवशा
 निहितोप्यघोघनाशः प्रणयरशनयाधृतांघ्रिपद्मः सभवतिभागवतप्रधानउक्तः देवर्षिभूतासन्नृणापितृणांनकिंकरोनायमृ
 णीचराजन् सर्वात्मनायः शरणंशरण्यंगतोमुकुटंपरितृप्त्यहृत्यम् स्वपादमूलंभजतः प्रियस्यत्यक्तान्यभावस्यहरिः परेशः वि-
 कर्मयच्चोत्पतितंकथंचिद्धिनोतिसर्वहृदिस्मन्निविष्टः बाध्यमानोपिमद्भक्तोविषयेरजितेन्द्रियः प्रायः प्रगल्भयाभक्त्याविषयेर्नाभि
 भूयते भगवद्गीतायाम् अपिचैतदुदाचरोभजतमाम नन्यभाक् साधुरेवसमेतव्यः सम्यग्व्यवसितोहिसः स्कंद

पुराणे विष्णुभक्तिसमायुक्तो मिथ्याचारोऽप्यनाश्रयी पुनर्नातिसकलान् लोकांस्तहस्त्रांशरिवोदितः ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वा य
 दिवेतरः विष्णुभक्तिसमायुक्तो ज्ञेयः सर्वोत्तमोत्तमः दुराचारोऽपि सर्वांश्च कृतघ्नो नास्तिकः पुरा समाश्रयेदादिदेवं श्रद्धया शरणं हियः
 निर्दोषं विद्धितं जतुं प्रभावात्परमात्मनः तथा च हरीतः भगवद्भक्तिर्दीप्ताग्निदग्धदुर्जातिकश्मलः श्वपचोऽपि बुधैः श्लाघ्यो
 न वेदाढ्योऽपि नास्तिकः वामने श्वपाकमिव नैक्षेत लोके विप्रमवैष्णवम् वैष्णवो वर्णबार्होऽपि पुनर्नातिभुवनत्रयम् शूद्रं
 वा भगवद्भक्तं निषादं श्वपचं तथा वीक्षते जाति सामान्यं स याति नरकं भ्रूयम् निर्दोहं कुर्वन् नित्यं पूता वैष्णवानामहात्मनाम् पतन्ति पि-
 तृभिः सार्धं महारौरवसंज्ञकम् त्कादौ - अर्चावतारोपादानं वैष्णवोत्पत्तिर्चितनम् मातृयोनिपरीक्षायास्तत्त्यमाहुर्मनी-
 षिणः भगवते प्रह्लादवचनम् विप्राद्विषडुणयुतादरविन्दनाभपादारविन्दविमुरवात् श्वपचं वरिष्ठम् मन्येत दर्पितम-
 नो यच्च नाहितार्थं प्राणं पुनर्नातिसकुलं ननु भूरिमानः भगवद्वाक्यम् न मे प्रियश्चतुर्वेदी मद्भक्तः श्वपचः प्रियः तस्मै देयं त-
 तो ग्राह्यं स च पूज्यो यथा त्वहम् मन्निमित्तकृतं पापं मद्भक्त्या यच्च कृत्यते मामनादृत्य धर्मोऽपि पापं स्यान्मात्रभावतः मन्निमित्तक-
 तं कर्म कर्मलोपो भवेद्यदि तत्कर्म कुरुते नित्यं तिस्रः कोट्यो महर्षयः वर्णरूपाश्च माचारसपूर्ववृत्तनिरूपणम् श्रीवैष्णवरस्य यः कु-
 र्यात्स महापापसंज्ञकः स्लंछतुल्या कुलीनास्ते येन भक्ता जनार्दने संकीर्णयोनयः पूता ये भक्ता मधुसूदने नवमे भगवद्भक्त-
 नम् अहं भक्तपराधीनोऽद्य स्वतन्त्र इव द्विज साधुभिर्गस्तद्वदयो भक्तैर्भक्तजनप्रियः महाभारते तुलसीदलमात्रे

पञ्चलस्यचुलकेनच विक्रीणीतेस्वमात्मानंभक्तैभ्योभक्तवत्सलः ऋषभदेवयचनम् नत्थंस्मयान्तितीर्थानिनदेवा-
मृच्छिजामयाः तेषुनृत्युरुकालेनदर्शनादेवसाधवः साधवोन्यासिनः शान्ताब्रह्मिष्ठालोकपावनाः हरंत्यघतंगसंगान्नेषारत्ने-
त्यघभिद्धरिः साधवोत्तुदयंमत्तंसाधुनात्तुदयंत्वद्गम् मदन्यन्तेनजानन्तिनाहन्तेभ्योमनागपि वाराहे जान्हव्यादीनि-
तीर्थानिपापनिष्कृतिहेतवे कांक्षन्तिहरिंदोसानोस्पर्शानंहरिदासवत् निवसन्तिमहात्मानोयत्रचैकांतिनोद्दिजाः देवादेवर्षयोनि-
त्यंतद्देशंपर्युपासते यत्रभागवतानित्यंपंचकालपरायणाः निवसन्तिसदायुक्ताः तत्क्षेत्रंनैमिषंविदुः मद्रक्तजनसंसर्दपादपा-
शविमर्जनात् चतुःसागरपर्यन्तंपावनंस्याद्दक्षधरे भागवते आसामहोचरणारेणुज्ज्वलामहस्यां द्वावनेकिमपिगु-
ल्मलतौषधीनाम् यादुस्त्यजस्वजनमार्यपथंचहित्वाभोजुर्मुकुंदपदवींश्रुतिभिर्विमृग्याम् महाभागवतायत्रवसन्तिविमला-
शयाः तद्देशमंगलं प्रोक्तं यथाविष्णुपदंशुभम् निमिषंनिमिषाद्भुवायत्रतिष्ठन्तिवैष्णवाः तदेवपरमंस्थानंतत्तीर्थंतत्तपोब-
नम् निरपेक्षंमुनिंशांतंनिर्वैरंममदर्शनम् अनुब्रजाम्यहंनित्यंपूजयेत्यंगिरेणुभिः वराहपुराणे रथ्यात्तरेमूत्रपुरी-
षमध्येचांडालवेशमन्यथास्मशाने कृतप्रयत्नोत्थकृतप्रयत्नो देहोवसाने लभतेचमोक्षम् नयामिपरमंस्थानंअर्चिरादिग-
तिंविना गरुडस्कंधमारोप्ययथेष्टमनिवारितम् वैष्णवः परमोधर्मः वैष्णवः परमंतपः वैष्णवः परमाराध्योवैष्णवः परमा-
गतिः मद्रक्तंश्वपचंवापिनिंदांकुर्वन्तियेनराः पद्मकोटिशतेनापिनक्षमामिचक्षुधरे याप्रीतिर्मयिसंरुन्तामद्रक्तेषुसदास्त

ते अवमानक्रियातेषां संहृत्यखिलं शक्यम् अनाचारान् दुराचारान् ज्ञानान् हीनजन्मनः मद्भक्तान् श्रोत्रियोनिंदनसद्यश्चांडालतां
 व्रजेत् ब्रह्मांडे ब्रह्मोवाच नाहं विशंकंस्तरराजवज्रान्नयक्षशूलान्नयमस्य दंडात् नाग्न्यर्कसोमानिलवित्तपास्त्रैः शं
 केभृशं ब्रह्मविदो वमानात् दारुचर्मणिनिः श्वासः दहते लोहपंचकम् साधुसज्जनसंतापः किमाश्वर्यं कुलक्षयम् स्कंदे
 यमवाक्यम् दुराचारादुक्तेषु सदा पापं परतोपि वा भवद्भिः सर्वथा त्याज्यो विष्णुं च भजते नरः न ब्रह्मान शिवाग्नींद्राना-
 हमन्येदिषौकसः न शक्तानि ग्रहं कर्तुं वैष्णवानां महात्मनां वैष्णवा विष्णुवत्पूज्या ममैमान्या विशेषतः तेषां कृतं वमाने तु वि-
 नाशो जायते भ्रवम् ब्रह्मलोकं न ते वासी न ते वासो हरालये नालये लोकपालानां वैष्णवानां पराभवे तथा च विष्णु
 पुराणे यमवाक्यम् स्वपुरुषमभिवीक्ष्य पाशहस्तं जपतियमः किल तस्य कर्णमूले परिहरमधुसूदनप्रपन्नान् प्रभुरह-
 मन्यनृणां वैष्णवानाम् श्रीभागवतेष्वेयमवाक्यम् जिह्मानवक्ति भगवद्गुणनामधेयं चेतश्च न स्मरति तच्च र-
 णारविदम् कृष्णाय नो नमति यच्छिर एकदा पितानानयध्वमसतोः कृतविष्णुकृत्यान् भार्गवपुराणे यमवाक्यम् इ-
 ष्येद्गवद्भक्तं यस्तु वाक्येन राधमः मुक्तो भवति जन्मानि साहस्राणि शतानि सः यस्तु हृस्वाहरेर्भक्तमनुत्थाय स्थितो यदि पा-
 णत्वमवाप्नोति चिरकालं समानवः विष्णुभक्तान् द्विजान् यस्तु मर्त्यभावेन मन्यते स सहस्राणि जन्मानि तिर्यग्योनिषु जायते
 अनधीतो हरेर्भक्तः स्वधीता द्विजपुंगवात् भृशं श्रेष्ठतमो ज्ञेयो भक्तिहीनो द्विजो वरः चिन्हितं शंखचक्राद्यैः श्वेतमृत्पिंडधारि-

णं तुलसीनलिनाक्षाणां दधानां मालिकाद्वयम् तेषां भागवताप्रोक्तानां न्येदेदविदां वराः दृष्ट्वा तान् पूजयेत्सम्यक् यथानारायणं प्रभुम्
ये जनास्तां प्रियान्विष्णोः पूजयन्ति स्मरन्त्यपि तत्प्रसादादयं तेषां सर्वे नष्टमभूद्वराः यः पठेच्छृणुयाद्भक्त्या संदर्भमिदमुत्तमम् स-
र्वार्थसिद्धिं संप्राप्य लभेदंते परंपदम् श्रीकृष्णनामार्थगुरोः प्रसादात्संदर्भमेतत्कृतमुत्तमं च भक्त्या नरो यः शृणुयात्पठेद्वा सोऽपि
व्यवान्गच्छति तत्पदं सः इति सारसंग्रहे भागवताराधनकथनं संपूर्वं कथं समाप्तः

श्रीमते रामानुजाय नमः श्रीमन्नारायणस्वामिन् शटकोपप्रदेहि मे रामानुजं प्रदेहि त्वं शटकोपमुनीश्वर १ प्रदेहि मे दाशरथिं रामा-
नुजदयानिधिं भवाब्धौ मज्जमानं मां करुणाब्धौ समुद्धर २ त्वमेव मे पिता माता शरण्यश्च गुरुर्गतिः त्वां विना न्यागतिः स्वामिन् न हि-
कुत्रापि विद्यते ३ घोरे कलियुगे त्वास्मिन् सर्वधर्मविवर्जिते संसारतरणोपायो नान्यस्त्वच्चरणाय भो ४ ततो नान्यगतिं दीनं दीनबंधो-
दयार्णव पाहि मां पापिनघोरं रामानुजजगद्गुरो ५ संसारतापसंदग्धशीतहेतुविवर्जितः रामानुजपदाभोजं छाया विश्राममाश्र-
ये ६ सर्वमंगलमांगल्यं सर्वोपद्रवनाशनम् वंदे रामानुजार्यस्य नित्यं पादोबुजद्वयम् ७ केचित्कर्मादियोगेषु विद्वांसो विरता-
जनाः वयन्तु यतिराजस्य पादपदैकसंश्रयाः ८ भोगेश्वर्यपराः केचित् केचित् केवलं लप्सवः वयन्तु शृंगरबलालग्नारामानुज-
दयानिधिं ९ त्वत्पादाभोजमाश्रित्य निखिलोपायवजिताः तरिष्यामो जसो नूनमृत्युसंसारसागरम् नमोस्तु सर्वानि विनाशहे-

नवेत्यनंतपापेधनदावकीलिने निजाश्रितानां भवसिंधुसेतवे यतींद्रिपादांबुजकामधेनवे ११ अखिलदुरितपुंजध्वंसनंदेहभाज
भवजलधिनिपोतपावनपावनामाम् परमपुरुषधामप्रापकस्वाश्रितानां यतिपतिपदपद्मश्रेयसेस्थयामि १२ नमामिरामा-
नुजपादपंकजं वदामिरामानुजनामनिर्मलम् स्मरामिरामानुजदिव्यविग्रहं करोमिरामानुजदासदास्यताम् १३ रामानुजस्वप-
दपंकजमाश्रयामिरामानुजस्य करुणामनुसंदधामि रामानुजस्य जनपादरजोवहामिरामानुजाय नम इत्यनिशं च दामि १४
बोधांधकारपरिहारदिया कराय श्रीवैष्णवांबुनिधिपूर्णनिशाकराय अद्वैतवादिकरिचथमगाधिपायतस्मै नमो रक्तसततं
पतिपुंगवाय १५ लोकानुद्धर्तुकामो धृतमनुजवपुर्भूतलेयो वतीर्णनिर्जित्याशेषदुष्टान् कुमतिमतपरान्वेषावधर्मतेन ब्र-
ह्मेशानाद्यलभ्यं निखिलपतिपदं दत्तवान् स्वाश्रितानां श्रीमान् रामानुजो नो भवभुजगुमुरवात्पातु नित्यं दयालुः १६
दत्तोटक स्वपादांबुजसंश्रितपापहरं सकलश्रुतिसारयथार्थकरम् जयनादिविनाशनदण्डधरं प्रणमामि यनीश्वरमा-
दिगुरुम् १७ प्रकटीकृतमाधवभक्तिपथं कलिपातकमोचनपुण्यकथम् परिभूतनिरीश्वरवादिमतं यतिराजगुरुं प्रणम-
धिरसा १८ कृमिकण्ठनरेशनिषूदकरं भवरोगविनाशनवैद्यवरम् शरणागतवत्सलवारिनिधिं प्रणमामि सदा यतिभूमि-
पतिम् १९ नमो रामानुजार्याय कल्याणगुणसिन्धवे कृपामात्रप्रसन्नो यदीननिर्व्याजबंधवे २० प्रथमोनंतरूपश्च द्वितीयो ल-
क्ष्मणस्तथा तृतीयो बलरामश्च कलौ रामानुजो मुनिः द्वापरांते कलौ पाषंडप्रचुरेजने रामानुजेति भविता विष्णुधर्मप्रव-

तर्कः २२ सर्वलोकसमुद्धर्त्रेहमिकं एव विनाशिने नारायणप्रतिष्ठात्रे प्रपन्नस्वरसाक्षिणे २३ त्रिदंडहस्तं सितयजसूत्रं काशाय
 वस्त्रं लसदूर्ध्वपुंड्रम् रथाङ्गशरबांकितबाहुमूलं रामानुजार्यं शरणं प्रपद्ये २४ इति श्रीब्रह्मसंहितायां रामानुजवैभवस्तोत्रं स
 पूर्णम् ॥ ६ ॥ ॥ श्रीमते रामानुजार्यं नमः ॥ पा षंडं द्रुम षंडं दावदहनश्चार्वाकशैलाशनिबोद्धध्वातनिरासवासरपति-
 जनेभकंठीरवः मायावादिभजंगमंगगरुडश्चैविद्यचूडामणिः श्रीरंगेशजयध्वजो विजयते रामानुजो यमुनिः १ षाषंडं षंड-
 गिरिरवंडन वज्रदंडाः प्रच्छन्नबोद्धमकरालयमंथदंडाः वेदार्थसारस्वरवदर्शनदीपदंडा रामानुजस्य विलसंतुमुनेस्त्रिदंडाः २
 चारित्र्योद्धारदंडं चतुरनयपथालं क्रियाकेतुदंडं सद्दिद्यादीपदंडं सकलकलिकथासंहृते कालदंडं त्रय्यं तालं वदंडं त्रिभुवनवि-
 जयच्छत्रसौवर्णदंडं धत्ते रामानुजार्यः प्रतिपथिकशिरोयुज्जदंडं त्रिदंडं ३ त्रय्यामांगल्यसूत्रं त्रिकंगकगपथारोहणालंबसूत्रं स
 द्दिद्यार्थं त्रिसूत्रं सरुणनयपथासंपदाहारसूत्रं प्रज्ञासूत्रं बुधानां प्रशमधनुमनः पद्मिनीनालसूत्रं रक्षासूत्रं यतीनां जयति यतिप
 तेर्वक्षसि ब्रह्मसूत्रम् ४ पायंडसागरमहाबुडवामुरवाग्निश्रीरंगराजचरणोत्तुजमूलदासः श्रीविष्णुलोकमणिमंडपमार्गदायी
 रामानुजो विजयते यतिराजराजः ५ इति श्रीधार्ढ्यापंचकं समाप्तम् श्रीमच्छठारिदासेनदीनबंधुसुतेन वै गोडेन-
 शीकरस्थेन शोधितः सारसंग्रहः १ श्रीभार्गवपुरस्थेन भरद्वाजकुलेन वै लक्ष्मीनारायणेनायमुदितौ दृषदक्षरेः २

इति श्रीनारायणसारसंग्रहः समाप्तः ॥

